

C. H. 2692

र्जुनकाकारामता अनेऽनयोनेदः कविभिः
अतिसूक्ष्मलयानशर्पितः एकाएव आकारं आ
कृतिर्ययोः ॥ अवधीर्धार्षगल्लायात्
दाहराणं प्रयात्तरादवर्णं तव्यम् ॥ पद्मारसा
मृतसिंधौ कृताग्निहौयुरस्तवनितं भू
मंभूलतातितातुपिषुरस्तु अतितटाद्विद्व
योत्पलं नतेन तमता उद्यत्कमपि याहिण
हीति स बुवत्तरजनिमंगल्लासा विपरं परं च
न्मुखो ते यथा वारसमंजर्यो ॥ तस्योपांत
मुपेयुधिष्ठियतमेव क्रोकृतयीवयाकावुं
आकुलवाचिसाविहसितस्मृत्युलयोल
श्रिया हस्तन्यस्तके रपुनर्मृगदृशाला भू
रसक्षालितयोष्टिष्ठमद्यवमासलस
चाविस्पारिताद्व्यश्चिति ॥ एतेचधीरादि
घड्डेदाद्विद्या ॥ उपेष्टकनिष्ठावेत्येतदा

हृमध्येति मध्यापुनः प्रान्ताच्चोद्दिविधा
परिभिद्यते ॥ काञ्ज्येष्वाकनिष्ठास्यात्तो
यिकाष्वाणायं वर्तते मध्यानायिकाच्च ॥ धी
धीराज्येष्वाकनिष्ठाच्च ॥ अधीराज्येष्वाक
निष्ठाच्च ॥ अधीराज्येष्वाकनिष्ठाच्च नायि
काच्च धीराः धीराज्येष्वाकनिष्ठाच्च ॥
भर्तुरभिकस्मैराज्येष्वा ॥ भर्तुवस्त्रेहसु
निष्ठाच्च ॥ अधीराज्येष्वाकिंच ॥ उपरोक्षा
दिति ॥ उपरोधात्तिथा ॥ स्वेहात्सानुरागो
यिनायकः ॥ चेष्टतेतः प्रतिष्ठायः कलासु
कुशालोयण ॥ सानुरागोयिनायकः उ
परोधात् ॥ तथास्वेहात् शामतः प्रतिष्ठे
ष्टते किंभूतः कलासुकुशालः ॥ अनुर
गेरासहवर्ततश्तिताहृष्णोपि ॥ उपरोधी
तहृष्णत ॥ प्रायोवाहुल्येन ताः नायिकाः
प्रतिष्ठेष्वाकनिष्ठा

यं

पति॥ चेष्टते चेष्टां करोति॥ तत्र ज्येष्ठा सुखे
हन्॥ कनिष्ठा सुखं परो हादीति॥ यथेऽति
मध्याज्येष्ठा कनिष्ठां दर्शनाय कचेष्ठम्॥
हा॥ त्वदक्षिणीति॥ त्वदक्षिणी कुक्लयवु
द्विरेत्यलीकुराध्याहंतैति निमील्यलो
चने ततो भृशं पुलकितं उमं उलं पुवा
परं निभृतम चुवदं गनामि युवा अपरं
अंगनां निभृतं यथा स्थात् तथा आ चुव
त किं भृतं न गनां॥ ततो भृशं पुलकितं ग
उमं गलां किं कुला इति लोकते निमील्य
इति तिथिं॥ त्वदक्षिणी चति अलिः॥ एति तन्
अहं रुग्धि॥ किं भृतोः लिः॥ कुक्लयवु
द्वि॥ श्रुति अपरो ज्येष्ठा ततः चुवनात्॥ भृशं
अस्य एष पुलकितं उमं उलं लयस्याः सा
नां॥ इति उम्का अर्थवप्तान् परापाः कनि

पूर्यानिग्रोत्पस्वहस्तेनाधाद्येत्पर्यः
त्वश्राद्धिरात्रीत्वद्दक्षिरात्री॥अग्निभ्रम्मः
रोति आगधाति॥तदृतस्मात् सुराध्मि
रुधिरविश्वाधातु॥कुवलयंतोलकम
लं तास्मिन् दुष्टियेष्यम्॥अथस्त्री
यामाह संपत्तो च ते॥संयत्तो च विपत्तो
च मरणा यन्मुच्यते॥सास्त्रो यतां षट्ठि
वेमजाप्तेषु रूपकारिणाः॥यासंयत्तो॥
वपुनः विपत्तो मरणो च न मुच्यते॥सास्त्र
कीया॥तां पतिषु रूपकारिणाः वेमजा
यते॥असंयत्तो संपदि॥विपत्तो विषयदि
न मुच्यते न तयजति॥स्वीयास्त्र कीय
तां स्वीयां पुरूपकारिणा॥तुरूपात्म
नः॥वेमस्त्रीहः जायते भवति श्वा॥अ

यप्त्वोयां दर्शयति ॥ अन्पदीपा हृष्णो
कावल्यो दुवेति तिष्ठे ॥ दर्शनात्
कामा द्विपिकमान्मवतो यथा अस्य
दीया द्विधाष्टका ॥ कन्याद्विद्वचति ते ॥
ऐषदर्शनात् ॥ वाप्त्येव अवलात् कामा
न्मवतः ॥ ४ ॥ अस्य स्पृयं अन्पदीया
पत्वो येत्पर्यः ॥ द्विधाद्विष्टको रागेऽप्ते
वाप्तिता त्वान्लोकमुग्मनपेद्विता ॥
धर्मेणास्वकृतायास्तापरकीयाभवति
ता इति नमामृतस्मिंशो ॥ द्विधाद्विष्टका
रा ॥ तेजस्यो ह अरुदः कन्यकाः पाता
सलज्जा ॥ पितृपालिता ॥ सखो काले
षुविश्राध्वा ॥ यायो मुग्धागुरान्वि
ता इति तत्रैव ॥ उटापरिलीता ॥ यथा
तत्रैव गोप्ये चर्दु अपिहरः सदासं

भोगलालसाम्॥ परोटकल्पभास्त्रस्यवज
नार्येऽपि सूतिकार्तिः॥ किं च॥ पश्चन्तकाम्ला
हि अत्रैवीविशज्जेते॥ उक्तं वात्रैव॥ वामतादु
लभात्वं वस्त्रिणां यावनिवारणां॥ तदेव
पञ्चवारास्यमन्येयरममायुधमिति॥ य
वनिष्ठेऽधीविशेषः सुदुलभूत्यं वयन्नग्ना
क्षीराणां तत्रैवनागराणां निर्भासज्जते
हस्यमिति विष्टुगुप्तस्मैहतायां॥ पथा
पिपदर्शनेकन्यामातुदाहरणाम्॥ किमर्य
ति किनपिलोलितेः किंविनिग्धेः किं
मप्यातिकुंचितेः किमपिवोलितेः कदर्पे
ष्टनहस्ताङ्गिरेवक्षरौ॥ अभिमतमुखं
वीक्षां चक्रेनवांगनयातयाकलनकु
शलोप्यालोलोकायथातिविस्त्रिय
ये॥ पवांनयाईक्षरौः अभिमतमुखं
६। नयावीक्षां चक्रेमयाकलनकुशलो

पित्रलीजनः अतिवैसिस्मिये कर्यमृतेः
इक्षरोः ॥ किंमपिललितेः पुनः किंचित्
स्तिरध्येः पुनः किंमपित्रतिकुंचितेः पुनः
किंमपिवलितेः ॥ किंभूतैऽक्षरोः किंमपि
तिव ॥ कंदर्पवृत्तहसाङ्गिरिच ॥ ४ ॥ इक्षरोः
हसिभेदेः ॥ अभिमतस्य प्रियम्प्रभुरवं वी
क्षांचक्रतिविपूर्व इक्षर्दर्शनांकनयोगीर
तिधातोः कर्मणिष्ठयोगः ॥ बलनं ॥ हस्यानि
हितभावान्विषयवेदनंत्रकुप्तालः ॥ अति
विसिस्मिये ॥ अतिविम्प्रयंषाय विपूर्वस्मि
त्तु इघटसनेधानुर्विस्मर्यार्थः ॥ तानेव ह
भद्रानाह ॥ किंमपोत्यनेनानिर्वचतीयत्व
मुच्यते ललितेः ॥ लालितादृषिरव ॥ ५
या ॥ प्रधराकुंचितापेणगस्खस्तोस्मि
तान्विता ॥ मनमयोन्मथितादृषिलङ्घलि

तेत्प्रभिधीयते॥ अगांगौनेत्र्योरंतविशम
रः॥ नवांगनात्वात् किंचित् स्त्रिग्धे॥ स्त्रि
ग्धाद्युष्टियथा॥ विकाशीस्त्रिग्धमकराव
तुरेविभूतीक्षवै॥ कराक्षिराग्निसमिलाष
द्युष्टः स्त्रिग्धाभिधीयते॥ चतुराभ्युर्यथा
स्मोद्वतीयात्पक्षम्पदादयतामेयग्नम
वेत॥ चतुरारुचिरेष्प्रशोऽस्त्रिंगारेलालिते
चयेति॥ कराक्षीविद्यायस्याः साकटा
क्षिराग्निकराक्षीपौगदर्शनश्चमरु॥ क
राक्षोलक्षणायथासंगीतशास्त्रे॥ य
द्वातागतमिद्वातिवैचित्रेणाविवर्जनं
तारकायाः कलाभिज्ञास्तंकराक्षसंप्रचक्ष
तश्चति॥ अतिकुवितोरित्यवकुविताद
हिः॥ कराक्षायथा किंचित्त्रिलुंचिता
निस्तुः पद्माग्नारिकरावपि॥ सम्प

कुंचितातारतदाद्यकुंचितेच्छते ॥
वलितैरत्पत्रकांताद्यस्ति ॥ यथा ॥ अपि च
तीवद्वय प्रासादिकाशाति निर्मिता स
भूदेष्वकराद्यासाकांतामन्मथवद्युनी
तवमोद्युषितादिलक्षणं रसामृतीसधा
यथा ॥ कंतस्मरणवात्तोदौहदिनद्वाव
भावतः ॥ प्राकघमभिलाघस्पमोदापि
तमुदीर्घते ॥ स्तनाधरादिग्रहोहत्पीता
वपिसंभ्रमात् ॥ वहे क्रोधीर्घयथितवस्त्रा
लंकुदमितं धुधे ॥ २ ॥ गतिस्थानस्तनादी
नां मुखनेवादिकर्मणं ॥ तत्कालिके
तु वैशिष्ट्यं विलासं विषयसंग्रजः ॥ ३ ॥
र्वाभिलाघरदितस्मिताः स्याभयकु
द्यां संकरीकरणाहर्षादुच्यतेविलिवं

वित्तमिति ॥ कं दर्प्य स्य इष्वो वारा गारसान्
हसाङ्गिरेस्वत्तास्याहृष्टर्यथा ॥ किंचि
दंतः समावेष्टावेचिव भ्राततारका ॥ श्रा
वुचितपुण्ड्रमंडपतीष्वत्याक्रमात् ॥
विस्मापनेभिन्नेत्वेहस्याहृषिः प्रशस्यते
॥ अथ खियश्वरोतस्यागवोदाहरणं
निशमेयते ॥ निशमय्यवीहृष्टनोरमस्त्र
रमैक्षिष्टत्यापराघप्या ॥ तिलमात्रकम
प्पभूलहिश्वरोदीवलोचनोत्तरं ॥ अप
रावहिर्मनोरमंस्वरं निशमय्यत्यागे
क्षिष्टयथाश्वरोदीवलोचनोत्तरं
तिलमात्रकमपिलहिश्वभूत ॥ ५ ॥
अपराखियश्वरगजनितकामान्नं
निशमय्यश्वत्वा तयातेनप्तुकारे

ए॥ प्रकाशवचनेष्यालृश्तिसूत्रं रेष्मि
ष्वर्गवलोक्तिवतीयथायेनपुकारेण
श्रवणोक्तोर्योत् इदीवरंनीलकमलंलो
चनंवतयोः अंतरंमध्ये॥ इदीवरंनुनी
लेस्मिन्नित्पमरः तिलपुमारांतिल
मावं॥ पुमारोद्धृपसन्द्वृजमावच
श्तिसूत्रं तिलमावमेवतिलमावकं॥
स्वार्थेकः॥ उभयोः समानवर्गत्वादेक
मेवजातमित्पर्यः॥ निश्चासयेत्पादे
अज्जननिपद्धृपर्यंतं कुद्धमित्तन्महा
वोदीप्रतिः निर्विकाशत्त्वकेचित्तभा
वः पृथमविक्रिया॥ भावादीषत्वका
प्रोयः सहावश्तिकर्ष्णतश्ति॥ अथ
सिद्धर्षीनादधिगतरतिसुखोपरवधे
र्त्त्वायन्नाह॥ कस्पाश्चिदिति॥ श॥ कस्पा

श्चित्सुभगः इति श्रावत श्चिरं यस्तं दृश्याधि
गतरते निर्मीलिताक्ष्याः ॥ विस्पंदं वपु
श्वलोक्य सोविदल्लाः संतेपुर्विधराधि
योनिशीतवध्वा ॥ सोविदल्लाः निशांतव
ध्वा ॥ कस्पा श्चित् प्रियः सुभगः इति
वपुः अश्वलोक्य संतेपुः ॥ किंभूते वपुः वि
स्पंदः ॥ किंभूता सोविदल्लाः ॥ विधराधिभः ॥
किंभूतायां निशोतवध्वा ॥ कस्पा श्चित्
प्रियः सुभगः इति यः चिरं श्रातिः तं दृश्या
अधिगतरते ॥ पुनः ॥ निर्मीलिताक्ष्याः
॥ सोविदल्लाकंचुकिनश्चित्यमरः ॥
निशांतवध्वा अश्वरोधवध्वा ॥ निशांतौ
वेश्वमसदनमित्यमरः ॥ संतेपुः संतेप्तः
तथसंतापे ॥ विगतः स्पंदः स्पंदनं य
स्पतत् ॥ निश्चेष्टमित्यमर्थः ॥ विध

रावैक्लवाधीर्यं बाते॥ चिरं चिरकालं तं प्रि
यो॥ अधिगतावास्तारतः सुखपद्यामान
स्याः॥ सरवान्तिमीलिते अद्विरोययः
तस्याः॥ अर्थप्रियमोदर्घादिश्वराजानं
तरतिं पश्वद्वद्वर्षायति॥ काष्ठेयति काष्ठय
जागरसंतापान्नयः करोति अतोप्यलं
॥ तमेव दुर्लभं कांतं चेतः कस्माद्दिव्याते
॥ ५॥ हेवेतः कस्मात् तमेव कांतं दिव्यद्वसे
किं भृतं दुर्लभं यः अतोपिश्वलं काष्ठया
गरसंतापन् करोति॥ ६॥ चेतः ददय क
स्मात् हेतो॥ ७॥ दिव्यसेऽस्तु मिष्ठसि॥ यः
कांतः अलं अत्यर्थम्॥ काष्ठयं कृपृता॥
जागरो जागराणं॥ सम्बक्तापः संताप
संतष्टिः॥ ८॥ ददनीं दर्शनश्वरायोर्वि
द्रोषमाह॥ साक्षादिति॥ साक्षात्तिवेत
याम्बवत्तम्पस्यादप्निं विद्या॥ देशका

लेचभंगयोऽवश्वरांतस्यात्यथा॥ तस्यदर्श
नंविद्या॥ साक्षादर्शनं विवेदर्शनं स्वप्ने
दर्शनं चेति॥ तथास्यश्रवणं च देशश्रवणं
कालेश्रवणं च भंगयोश्रवणं चेति॥ एष साक्षा
त्यत्यद्वां विवेपदादै॥ देशोसोधमधुगीता
हिष्पेदशो॥ कालेवसंस्तादै॥ भंगयोः वागंगावि
लास्माधर्यं॥ तद्यथात्तदर्शनंश्रवणं
चयथा॥ उदाहरति तत्त्वराक्षादर्शनं सत्य
मिति॥ सत्यसंतिगृहेषियतमायेषांभुजा
लिंगज्ञव्यापारोष्ठलदध्यमोहनजलीजा
मंत्रणीदशः प्रेयान्कोप्यपरोपमवनि
यतद्विष्वव्यासिन्वपुः स्वेदाजंभराकं
पसाधसमुखैः प्राज्ञोतिकांचिद्दृशां॥
अर्थवसात्तरवीत्याहासः तिसरेवेन्ट
हेण्टहेषियतमाः संति॥ सत्यं प्रेषांभुजा

लिंगनव्यापारोऽचलदध्मोहनजलः १
 एगीदशोजायते चपुनः श्रवन्नप्रयानियतं
 कोप्ति अपरः प्रेषन् यस्मिंदृष्टेः स्वेदाजं
 भराकंपसाध्वसमुख्ये बपुः कंचित्दप्तं
 प्रात्रोति ॥ ४ ॥ येषां वियतमाना भुजालिंग
 नव्यापारे उचललुअधंस्वधंमोहनं
 चजलेयाभ्यस्ता यस्मिन् प्रेषसि स्पष्ट
 मन्त्रः ॥ ५ ॥ विवर्दर्शनं यथा ॥ विवर्मिति
 विवं विवगतोप्यषममालिमद्देवपमः
 समुन्मूल्यवलालूज्ञामुत्कंठयातिमा
 नसं हेत्यालिच्चिव ॥ ६ ॥ भमद्देवपमः विव
 गतोपिषलालूज्ञासमुन्मूल्यमममा
 नसं उत्कंठयाति ॥ ७ ॥ विवं आश्वये म
 द्देवनकामेन उपमीयतेसः सम्पकउ
 न्मूल्यउत्पाद्य ॥ उत्कंठरोतिउत्कंठयाति ॥ ८

स्वन्नदर्शीनं पथा मुग्धेति । मुग्धास्च न
सप्रागते विषयतमेतत्पाणिः संस्पर्शनं इ^३
मांचोचितपथा शरीरलतया संसूच्यको
पात्किल् । मामावल्लभसंस्टर्शोतेसहस
शून्यं वदेती मुहुः सरव्या तोहसिता मान्चि
तममकृतसंशोचिताप्रत्युत् । मुग्धा स्च
ज्ञमागते । विषयतमे किलकोपत् हेवल्ल
भ मां मासं स्टर्श । इति मुहुः सहसा श्र
न्यं बदंती अतः सरव्या हसिता प्रत्युत्
असकृत् संसूच्य ॥ सविंतां पथा स्पा
त् । शरीरलतया संशोचिता किं भूतया श
रीरलतया ॥ तत्पाणिः संस्पर्शनात् गोमं
चयितया ॥ ४ ॥ शून्यं अकाशां प्रत्युत
पुनः संसूच्यावैचार्यसंशोचिताशोकं
कारिता । तस्य विषयतमस्य पाठोः संस्प
द्द श॒नात् श्वेमांचो गोमोऽङ्गमः तेन अंगो चि

तयाऽपात्तया॥ स्पष्टमन्यता॥ ४॥ अथमो
धादेष्वदेष्वेगवियश्रवाण्यथा॥ स्पादेति
स्फारस्फुरत्वदीप्सोधंमधसोत्पलंच
कलगीतं॥ वियसरविसकलमिदंतववि
कलंयदिनभवेत्सोव॥ हेषियसावितवइ
देसकलंविफलं यदिश्चेत्स नोभवेत्॥
किमिदं सोधंकिभूतंस्फारस्फुरत्वदीपं॥ ५
नः सोत्पलंमधा॥ कलगीतच॥ ६॥ अवप
देष्वो॥ स्ववल्लभः॥ सुधयाघोरनरक्षितंसो
धंधवलगृहामिस्पर्यः॥ स्फाराज्ञिकः स्फु
रनुष्वदीपोष्यस्मिन्नतत् उत्पलेन्नीलव
मलैः सहवर्तते इति॥ मधकादेवीषभ
तिकंमादकवस्तु॥ मधमद्यंमधक्षोऽम
धपुष्परसंतर्यातिविश्वः॥ कलंमनोह
रंगीतंगानं॥ ७॥ कालेपियश्रवाण्यथा

७
विकर्सीतीति ॥ विकर्मतिकोरवनिकरेस
रतिसरस्मीसमीरणे सुतनु ॥ चुंवत्यंवर
मिंदौतवत्तेनविनारतिः कोहक हसुतनु
तेनविनातवरतिः कोहक ॥ किंसति ॥ कैर
वनिकरेविकर्मति ॥ चपुनः सरस्मीसमीर
णे सरतिसरति ॥ पुनः इदौञ्चवरं चुंवतिस
ति ॥ ४ ॥ सुष्टुप्सोभनातनुर्धस्या सासुत
न् ॥ तस्याः संबोधनं हसुतनु ॥ रतिः क्रीडा
कीहक्कीहशी कोवेरवारां कुमुदलीं
निकरेसमरहे स्तिकुमुदकेरवेऽत्यमरः
सरस्मीसरः तत्संवेदितिवायो सरतिग
शति ॥ पद्माकरक्तडागोऽस्त्रीकासारः स
रसीसरऽत्यमरः ॥ समीरप्रासूतमसूज्ज
गन्धारासमीरणाऽति अञ्चवरं आका

शं अंवरं व्योम्निवाससीत्पमरः ॥ कुचति ४१
शतिसति ४२ ॥ अथभंगयांतश्चवाणयथा
अजननिरेति ॥ अजननिरस्तुदप्तो स्तेकु
चयोरभवतिरलंभतु ॥ यदिद्दृश्यते न सयु
वानि भरमालिंग्यते नोवा ॥ सर्व्युक्तिः ॥
तेष्ट्रोः ॥ अजननिः ग्रस्तः ॥ कुचयोः ॥ अभवनिः
अलंभवतु ॥ यदिसयुवानद्दृश्यते ॥ वानि
भरयथा भवतिनो आलिंग्यते ॥ ४३ ॥ न जन
निः अजननिः ॥ जन्माभावः ॥ जनुज्जनननि
जन्मानिजनिरस्यतिरङ्गवैत्यमरः ॥ न भ
वति ॥ अभवति ॥ उत्पत्यभावः ॥ अथकल्पो
क्षिंदश्यति ॥ उष्टुमिति ॥ इष्टुवकुंचनो
कन्यारक्ताश्चक्रात्यमुम्फुटे ॥ पश्यतमापि
जल्पतं विविक्तेष्ट्रिहियायथा ॥ रक्तापिक
न्या ॥ विविक्तेष्ट्रिपश्यतं अमुहियास्फ

६८ अष्टेनशक्रोति॥ पुनः आभिजल्पयते अ
मुंस्फुटवकुं नशक्रोतीत्यन्वयः॥४॥ च
शदोऽवनानार्थः नुशाशिरायपि॥ विवि
क्लएकांते॥ अंमुष्ठियं हियालज्जपा सु
टंष्ट्रुटं नशक्रोतिनसमर्थे आभिसर्व
तोजल्पयते भाषमाणं॥ यथेतानिदर्वनं
काममिति कामनपश्यति इदस्तना
वृभूमानोक्तपिङ्गल्पयति विवक्षति च
दरणा॥ लज्जास्मरव्यातिकरेणामनोऽधि
नायेचालिरसीतरमिदं ललितां विभ
त्ति वालामनोऽधिनायेलज्जास्मरव्य
तिकरेणा सुन्तोष्यि॥ इदं ललितं सांतरं वि
भत्ति किं भूतावला॥ कामयास्यास्पातन
पश्यति॥ किंतु दिव भूते एव॥ च पुनः भू
मूः आदरेत्तक्षपिनडत्यति॥ किंविव
तु

क्षति मनसः अधिनाथे स्वामिनि ॥ ल
ज्ञासमरयोव्यतिकरः मिश्राणं तेन ॥ ललि
तं ललिता रथ्यं ॥ ललितरसलक्षणं यथा
ऋद्धुलमणो ॥ विन्यासमंगी राणां भू
विलासमनोहरा सुकुमाराभवेद्यन्ति
लितं तदुदीरितं संगीतदप्नोदरेषि ॥ भूनेत्र
विक्रियाशाली सुकुमारविधानतः हस्त
पादांगविन्यासस्तु राणाललितोभत ॥
ति ॥ दिव्यस्तेऽष्टमिधति ॥ वहो भीवो भूमा
तेन भूमावद्युत्पावकुमिष्ठीताविवक्षति
श्रूयास्याः वेमा भिव्यन्तु पपमाह विजा
तेति ॥ विजानायिकाचित्तासर्वीव
दतिनायकं नायकोवासरवीं तस्याः वे
मेभिव्यक्तये किं भूतासर्वी विजानन
यिकाचित्ता ॥ तस्याः वालः वलाया

श्यं
हेवं द्वालातवकरस्पर्शैः

षेषः अभिवक्तयेषावद्याय॥ पयेति निर्दर्श
 नं कंटकिते ति॥ ४॥ कंटकिततनुशरीरलज्जाम्
 कुलायामाननयनेयं॥ तव कुमुदी द्वावदांधरि
 न चंडवालातवकरस्पर्शैः वांध्रति॥ विभूता॥
 कंटकिततनुशरीरा॥ पुनः लज्जा॥ मुकुलाय
 मानेमुकुलवद्वच्छ्रवे नयन॥ कव कुमुदि
 नोव॥ ५॥ कंटकितं पुलाकैतंतनुसूक्ष्मशशोरं
 यस्याः सा॥ लज्जया मुकुलाय मानेमुकुलव
 दावरतोनयनेयस्याः सात्वज्ञता चित्तवात्॥
 त्वद्यानसूपानेत्रलोलानाटयतीत्यचंडपस्ते
 करः किरणः भानुः करोमशीचिः स्त्रीपुंस
 योद्दीधतिः स्त्रियामित्यमरः॥ पथा कुमुदे
 श्रीचंडकिरणस्पर्शैः वांध्रति॥ कंटकिततनुश
 रीरापिभवतीति॥ चंडकिरणस्पर्शैः नविनामु
 दितपिभवतीति॥ अथनायकोक्तिसुदाहर
 ति॥ संतापयन्तीति॥ संतापयन्तीति शिशिरोगु

रुचोपदेतेसंभोहयंतिचवितिइसरोजवा
ता॥ पत्विध्नेतनुरियंचतदेषदोषः सरवा
स्तवैवसुतनुष्वुरवयायाः॥ हेसुतनुः पत्
एतोशिशिरांशुरुचः। संतापयंति च पुनः नैनि
उपरेजवताः संभोहयंति पत्वियतनुः स्वि
द्यते च तत्तवैव सरवाः। एषदोषः किञ्चता
याः॥७॥ सुतनुसुंदरीगियस्मात्॥ शिशिरांशोः
च इस्पुरुचोज्योक्त्राः। संतापकारयंति संता
पयंति विनिइणिवि काषितानियानि भरो
ज्ञानेतसंवंधिनो वाताः वयवः॥ स्विधते
स्वदपुक्ता॥ विद्यतेव ध्नचित्पाटः॥ तदूतस्मा
त्प्रचुराग्रधिकावपालज्ञायस्याः तस्याः
अधिकलज्ञात्वावस्याः संभाषरामपि
दुर्लभमितिचेऽप्योक्त्रादीनां संतापजन
त्वमितितत्पर्यार्थः॥८॥ कन्यायाः स्वरूपं

अपर्येदनीमूढां दर्शयति ॥ अपश्येत मिति
अपश्येत च कांतं स्कारिता क्षीनिरीक्षते
द्वादालोकयत्पेव सर्वोस्वज्ञतिनिर्भरं ॥
ध्रुवां अपश्येत मिति कांतं स्कारिता क्षीसते
निरीक्षते ॥ अपर्येद द्वादेव आलोकय
तितमिति निर्भरं पथास्यात् यासर्वोस्वज्ञ
ति ॥ ७ ॥ स्कारितेष्व काष्ठोते अधिलिपयथा
स्वज्ञति आलिङ्गते ॥ स्पष्टमन्यत अपिच
निर्निमित्तमिति निर्निमित्तहसंतीव स
र्वो वदति किंचन ॥ सव्याजं सुदेहं केचिज्ञा
त्रमाविः करोति च ॥ निर्निमित्तहसंतीव
सर्वों किंचन वदति ॥ चपुनः किंचित् स
व्याजं यथा भवति यथा ॥ सुंदरेणात्र आविः
करोति ॥ ८ ॥ निर्निमित्तानि कारणं सव्या
नं सधूलं गात्रस्तनाधरकपोलञ्जातादि

आविश्वयं प्रकरोर्या स्पष्टमत्यत् ॥ किं च
सरव्यादि स्थापितां मालां कांच्यादि रचये
तु न ॥ चेष्टीचकुरते रम्याभंगं गः शु
भं ग्र्या मालां पुनः कांच्यादि रचयेत्
किं भूतां मालां सरव्यादि स्थापितां च पुनः
शुभैः अंगभंगैः रम्यं चेष्टां कुरुते ॥ ५ ॥ स्था
पितां दत्तां शुभैः मनोरमैः अंगानां करचरणा
दीनां भंगचरनाविशेषास्ते ॥ अन्यतस्य दृ
वयोत्तिनिर्दर्शनं अपश्यते चकानामित्पुनः
स्पष्ट्यति अभिति ॥ अभिभुरवगतेतास्मि
नेव वियेव हृषोवदत्पवनतमुखेतस्मीमेव
स्थितं भग्नेत्रया ॥ अथ विलवललीला
लोलं सएवतयोऽक्षतः कर्यमापियथाम
ग्रहस्या कुलं अक्षतिलंघनं भग्नेत्रयातस्मि
नेव वियेव हृषोवदतिसतिन् अभीमेवस्थि
तं ॥ किभूतेषियो ॥ अभिभुरवगते ॥ अथ कि

लसरववललीलालोलंयथा भवतितथा
कथमपिद्या ईक्षितः अहंमन्पते पद्यादृष्ट्वा
अतिलेघनं दृष्टं ॥७॥ तस्मिन्नेवेति वकुशस्ते
न सहावेलसितमितिलक्ष्यते वकुशो वकुशा
न् ॥ श्रीभिसुखं सन्मुखे गतेष्वाते अथ अतं
तरं विलेति निश्चितं वलंतीसंभंजं तेयासि
लाहाघभावकटाक्षादिरूपतयालोलं चंच
लं पथा स्पातथा शक्त्योः कर्त्तयोः श्रावेव
दस्यवा ॥ श्रवक्तस्यष्ट्वा ॥ इगादालोकण
त्येतदर्थयति तिर्थगिति तिर्थगवर्त्तिग्राव
यद्विषष्मोद्वृत्तसतास्फलिना न्मृत्यन्मो
क्तिवभालया सपुलकस्वेदोलसद्गुण
द्वारादेवविलोकयत्पानिमतेतद्वक्त्रद्वक्त्र
दुर्बाध्यातया सहवरीगाठं समालिङ्गि
ता ॥८॥ तथा द्वारादेव श्रीभिसतोविलोकय
ता ॥९॥ तथा द्वारादेव श्रीभिसतोविलोकय
ता ॥१०॥ तद्वक्त्रदत्तेभाग्यथा स्पातथा सह

चरोगां समालिंगता ॥ किं मूलया ॥ तिर्थं व
निति गावयष्टि विष्टमो हृतस्तनस्फालना
त् ॥ नत्यमोक्षिकमालया ॥ सुनः सयुलेक
स्वेदाल्पसङ्कुडया पुनः दुर्वारस्मरया ॥ ४
तयानायिकया ॥ तिर्थक् वर्तितीकृताया
गावयष्टि ॥ गावलना तयाविष्टमोयोउद्धु
तहस्तयुतोस्तनो ॥ उहृतस्तनो शाकपर्थि
वादेत्वान्मध्यपदलेपः ॥ तयोः शास्का
लनात् चालनात् नत्यंतीमौक्षिकमाल
यस्याः सातया ॥ त्वाहृतहस्तयोर्लक्षणं
यथासंगीतरत्नाकरे चतुस्रोकृतया
रायोः कृतयोः हंसपद्मयोः ॥ उत्तानोधेजज
त्यक्षोवक्षोन्योयात्पदो मुरवः ॥ मदास्पातां
तदोहृतोत्तालवृत्तनिरूपरो ॥ प्राडनुरवोह
सपद्मारभ्याव्यावृत्तपरिवर्तितो नयरा

देष्योत्तम्यावुद्भौमेनिरपेर् धादिं
विनिमन्मलंतर्व्यादंगुलिव्यं पताद्
स्थदाहसंप्रचक्षतश्चित् ॥ अनेनहस्ति
नजयज्ञयेवाभिनयवृपेराऽदर्शी
तं तवोत्कर्णेरास्माकमप्युत्कर्ष इति ॥
पुलकैः सहवर्ततश्चित्साचासौस्वेदयेत
तेनउल्लंसंतोऽंडोकपोलोयस्या सात्या
दुःखेनवार्ष्यतश्चिदुर्बागः तादृकस्मर
कामे ॥ यस्याः सात्या ॥ निर्लोमित्तंव्यं
हसंतोत्पेतत्स्पष्टयति ॥ अनेमित्तमि
ति ॥ अनेमित्तंयाद्दृहसातीनिष्ठारामे
वयत्सर्वो वदति ॥ दयितांविलोक्यतादि
यंशंसातीतदधीनमात्मानं ॥ यथा
इयितांविलोक्य अनेमित्तंविहसाते
पतनिष्ठारामेवसर्वो वदति ॥ तत्तद

धीनं ग्रामानं शमतीत्पन्वयः यत् यस्मा
त् ॥ दिति तं कांतैः आनेभित्तं निष्कारणं तदत्
स्मात् तदधिनं संसत्तिज्ञापयति ॥ शंसु
स्तुतौ ॥ स्तुतिर्जायनं ॥ ४ ॥ विंचिद्यन्वमाविः
करोतीत्येतदभिनयपूर्वकमाह ॥ प्रादुष्य
दिति ॥ प्रादुष्यद्वजमूलकांतिलकासु द्यम्
दोर्धल्लरोवलत्योनपयोधरम्यललुठन्मु
क्तावलोसुंदरं ॥ अंगुल्यावचित्तिललायव
लयस्वानोपहूतस्मरंतन्याः कुंचितलेख
नांविजयते कर्णस्पकंडूपनम् ॥ तन्याः
कुंचितलोचनं यथास्यात्तथा ॥ वलासी
नपयोधरम्यललुठन्मुक्तावलोसुंदरं यथा
स्यात् ॥ अंगुल्याकर्णस्पकंडूपनविजयते
विंकृता ॥ दोर्धल्लरोतुद्यम्य ॥ किंभूतां दोर्धे
लरो ॥ प्रादुष्यद्वजमूलकांतिलकं ॥ विन्

तं कं द्युनं वचलकलायवलयस्यानोप
हतस्मरं थ॥ तन्या: त्वद्येग्या कुंचितलो
चनमित्युवकुंचिताहृष्टः॥ यथा विचिच्छे
त्कुंचितानिस्युः पस्माथा रितुदावपि॥
समझकुंचितातारातदादकुंचितेत्यत
आनेष्वरपितेतेजोदुःखेद्वादिव्यथा
सुमा॥ वलात्वचलता योनसमद्देष्यतप्य
धरस्यलंतवल्लुठेन्तेन्तेती॥ धामुक्तावली
तयासुदरं॥ अगुल्पाकरारुपया विव
यतेविशेषाजपति॥ जिन्नये विपरम्
ज्ञेयित्यात्मनेष्टदं दोर्घल्लंरोदोर्लुतो॥ शा
दुष्प्रंतोषादुभवंतीया भुज्मूलस्यस्कं
धस्यकांतिः शोभातस्याः लातेकालतां॥
लतेवलतिका स्वार्थेकः ष्वचलतियादि
वलयवलयवलयानि विकरानेते

षां स्वानेन शब्देन प्रपृहत त्राहृत स्मरः का
मोयेन तत् संरव्या दिस्प्यापि नीमालं कोच्चा
दिरच्येदिति दर्शि मति ॥ स्वजश्ति ॥ स्वजेव
तं संगसनां चकिंचित्प्रियं समालोक्य समा
सजाती पुनर्जारां सासुहदोददाति वृत्यं
ग्रावास्मिव स्मरस्य ॥ साप्रियं किंचित्
समालोक्यः स्वजः अवतं संचुनः गमती
पुरास्त्रां समासजाती ॥ सुहदः स्मरस्य पृतं
गं आवास्मिव ददातीत्यत्य ॥ अवतं सं
कर्णाभरां ॥ रसनां क्षुडधंटिकीं ॥ आति
शयेन पुनः पुनर्जारां ॥ सम्प्रकाशासजाती
संनह्यती ॥ सुहदः विषयस्य ॥ सरस्य काम
स्य ॥ अगं अगं वृति वृत्यं गं आवासं वसनि
स्थाने ॥ चेष्टा चकुरते रस्यामंगभंगैरित्ये
तन्मिदैशति ॥ वाज्ञभराति ॥ व्याज्ञभराणा

ल्लसतिदंतमयरवजालंव्यालंविमोक्षिकगु
रांगमरांमुदैव॥ॐिलङ्गुनतावलयप्रपं
चसत्तोरणांहृदिविशत्परव्युदास॥थ॥अ
पराहृदिविशतीमुदैवरमरां॥कथं॥व्याजंत
गोल्लुसितदंतमयरवजालंपचास्पात्॥पुनः
कथं॥व्यालंविमोक्षिकगुरांयचास्पात्॥पु
नः॥ॐिलङ्गुनतावलयप्रपंचसत्तो
रणांयचास्पात्॥थ॥अपरानायिका॥मुदैव
आनंदेनैवरमरांषियं॥व्युदासउदासित
वनी॥विशिष्टंआईषत् जंभरां जंभातेन
गोल्लुसितात् जताऽप्येदंतमयराः किरण
सत्तोरवजालंसम्भोयचास्पात्॥ॐिलं
त्योपेभुजलतेतयोर्योवलयप्रपंचः कंज
राविस्तारः सावसत् सुंदरंतोरणं चंद
७४ नमालेकायचास्पात्॥थ॥कन्योदेष

दर्शयेदनीमत्वांदर्शयति अस्तेति अ
स्तदपि करोत्येत्सर्वमुद्भृतमन्मथा दुरव
स्थापुनः कांतिमानेयुक्तेस्वयंयथा ॥ उद्भृ
तमन्मथा अत्युदाएतदपि सर्वकरोति
पुनः दुरवस्थासती कांतिष्ठातिस्वयं अभियु
क्ते ॥ ७ ॥ उद्भृतउद्भृतमन्मथः कामोयस्या;
सा ॥ एततश्चक्रं ॥ अपि निश्चित ॥ दुःखेना
इवस्थायते शति ॥ उद्भृतकमत्वात् ॥ अभियु
क्ते मिलति ॥ बुजिरुपोगे ॥ सताक् ॥ मलहृ
गुणेगवकेवलं आज्ञां पर्येति निदर्शनम्
तामुदाहरति ॥ उल्लंघ्येति ॥ उल्लंघ्यापि सर्वी
बचः समुच्चितामुन्मूल्यलज्जामलंहृत्वा
भीतिभरानि रस्पचानि जंसोभाग्यगवें
मनाक् ॥ आज्ञांकेवलमेव मन्मथगुरो
रादायन्त्रनं मयात्मनिः शोष्विलासिव
शिराना चूडामरो संक्रित हि विलासि

कुर्गिगणानाचूडामरोः॥ मनाक् मन्मथगुरे
रवेकेवलं आज्ञां आदाय॥ मयोनूनं त्वं सं
श्रितैः किंहत्या॥ सरबोवचोपित्तलं द्यु
नः समुचितं लज्जां उन्मत्य॥ पुनः अलं
भीतिभैरंगहत्या॥ चपुनः निजं सौभाग्य
पर्वीनीरस्य॥ विलासिनां कामिनां वर्गः स
मृहस्तस्य गणानासंरव्यानं तत्र चूडामरो
षिरोगत्त्वनुल्प सकल कामकलवत्वा
पवेत्त्वात्॥ मनाक् ईष्ट॥ मन्मथः कामः
सावगुरः॥ वाऽगवेलासम्भन्गकराक्षा
दैनामुपदेष्टत्वात्॥ आदाय गृहोत्त्वा
संश्रित आश्रितः॥ सरबोनां वचोवा च्यत
द्युपि॥ उन्मत्य इरोहत्येत्यर्थं भोतेर्भयम्
भरं आधिक्यं॥ अत्तरटायास्तदर्शानेचे
ष्टामाह्॥ चक्षुरिति॥ चक्षुर्मीलतिसा

नंदनिनंवः उसुरस्तलं॥ वेष्टे चतनुस्तीवं
तस्यास्तद्विशेषेयथा॥ तस्याः तद्विशेषेसा
नंदयथास्पात्याचक्षुमोलति॥ निनंवः
कटिपश्चाद्ग्रागः पश्चन्निनंवः स्त्रीकथा॥
त्यमरः॥ तनुः शरीरंतीवृच्छत्यर्थं वेष्टे कंप
ते॥ दुवेष्टे कंपने॥ यथेति निर्दर्शनं मोलदि
ति मोलत्मयरचक्षुषा॥ परिष्टत्त्वां चौगु
हव्यग्रयगाहानंगभरस्त्रवलउमरायाकं
पोपरुद्धांगया॥ स्वंगोचदुकारकोपवल
यासंकेतकोतुकादपिनिरीत्तां रेतुमहो
तिरीक्षितुमपिवेयान्तसंभावितः॥ अवल
या॥ स्वंगोचदुकारकोपिवेयान्तसंकेतके
कोतुकादपिनिरीक्षितुनसंभावितः रेतुं
आस्ताम्॥ किंभूतया॥ मोलत्मयरचक्षु
षा॥ पुनः परिष्टत्त्वां चौगुहव्यग्रया॥ ३

नः गाटानंगभरस्ववद्भराया॥ उनः कंपोप
सद्दुंगया॥ अवलयेतिगाटानंगभरत्वात्॥
सर्वगेकरणस्तननयनगलकपोलदंतवा
मचिवुकादावनुक्तमेरा संवाहनांगुलिस्को
टनचुंबनादिनाचरडुकारकः॥ प्रीतिकारकः
चातुर्नीरीषियोक्ति: स्मार्दितेरहमाल
अतिप्रथेनपियः प्रेयान्॥ संकेतकेनिकुं
जकाननोद्धानवाटीपरिसरादै॥ कौतुका
दपिकोत्तहलादपि॥ कौत्तहलंकौतुकं चकु
तुकं चकुलहलमित्यमरः॥ नसंभावितोन
संमानितः॥ रंतुक्रीउतुं॥ आस्तोतिष्ठनु मो
लत् मेयरंस्त्रिगधं चक्षुर्यस्याः सालया
स्त्रिगधं दृष्टिर्घासंगीतरहमाकरे॥ कटा
द्विरागीसामिलाषादृष्टिः स्त्रिगधापरिस
मंतान् पतंतीयाकां चीक्षुइयोटिकात्म

यहोयहांतमिन्यया। चंचलया॥ गाटो
दृटोयोऽनंगः कामस्तस्यभरोभारः तेन स्व
लन् पतन्त्रमाणः कांतोयस्याः सातया॥ कंपेन
उपरहंश्चावत्तच्छंगं कराणादियस्यासातया
ऊटोनिरूपपुनरपि पूर्वेक्षियाः कन्यायाः
खियमिलिनरूपां चेष्टानिरूपयति॥ नाभियु
द्धश्चति॥ नाभियुक्ते स्वयं कंप्या मुण्डत्वादुः
स्थितापितं तदवस्थां जुकोतायतत्सरवीक
षयेदया॥ इः स्थितापिकन्या मुण्डत्वात् तं
स्वयं नाभियुक्ते॥ सुपुनः॥ तत्सरवी कांताय
तदवस्थां कषयेत्॥ तं कांतेषुति नाभियुक्ते
नमिलेति॥ तत्सरवी तस्याः कन्यायाः सरवी
तदवस्थां तस्याऽप्रवस्थां॥ तथेति निर्देश
ति॥ निः असेष्टुति॥ निः असेषु स्वलग्नि
कदलीवीजनेतापसंपन्नेत्रां भोभिष्ठमि

तिपतितैः सिच्यते तत्क्षनांतः ॥ तस्याः किंचित्सुभ
गतदम्भसानवंत्वोद्दियोगाद्येनाकस्माद्बलय
पदवीमगुलीयं प्रकाति ॥ हेमुभगातस्याः तिः स्या
संषुकदाली स्वल्लाति ॥ पुनः ॥ वीजनेतापसं
पत् ॥ पुनः ॥ नेत्रांभोमिः तत्क्षनांतः सिच्यते ॥ विं
भूतैः नेत्रांभोमिः ॥ धृतिपतितैः ॥ किंचित् ॥
त्वोद्दियोगात् ॥ अकस्मात् ॥ तत्र तानवंशमू
त् ॥ येन अंगुलीयं ॥ वलयपदवीं प्रयाति
हेमुभगसुदृ ॥ तस्यावलायाः स्वल्लाति
पताति ॥ तापस्सासंघ ॥ ततापांधिकप्रमित्य
र्थः ॥ तत्क्षनांतः तस्याः स्तनयोः अंतोम
धृं ॥ धृमितियथातत्त्वायः पिंडेजलविंदौ
पताति सति धृमितिधृतिर्भवति ॥ तनो
रिदं तानवं ॥ अंगुलीनांशं ॥ अंगुलीयं मु
७७ द्रियं ॥ अंगुलीयमिति वद्वाधः ॥ आय

नेयीतिसूवर्णार्द्धः परस्पलोप इत्पलोपः
वलपानं कंकणानं पदवीकलावं प्रया
तिगच्छति ॥ इदातो स्वकीयापरकीयापा
भैदमाह अन्येति ॥ अनन्यपशगणास्वीय
रतहर्ष्यापरांगना ॥ अस्यास्तु कवलिं प्र
मते नैषारणीगिरीमता ॥ ४ ॥ स्पष्टोऽन्य
पः न अन्योऽभृतीर्द्विजाशगणं आश्रये
पस्याः सा ॥ स्वामिन्येवानुरक्तेत्पर्यः स्व
स्मयं स्वीयास्वकीया ॥ रक्तेभसुरतेन की
उत्पातियावत् ॥ हर्ष्याअहरणीया वशयि
तुंयोग्येत्पर्यः परस्परान्यस्पञ्चेगना
पुवतिः ॥ परकीयेत्पर्यः अस्याः परांगना
याः केवलं षेषमधीतिः स्वेह इतियावत् ॥
तदेव उरणामिति शेषः ॥ तेन षेषम् ॥ ५ ॥
परकीया ॥ रागोऽस्याऽप्यस्तीतिरागिरी

अनुरक्ता मता संस्ता ॥ अलंकारविद्विषेत्प
ध्याहारः ॥ स्वकोयापरकोयाचसामान्य
वनितातथेत्रिविधानायिका ॥ तत्र स्वकी
यापरकोयणाः स्वरूपानेरूपेदानीं वेश्या-
याः स्वरूपानेरूपप्रति सामान्येति ॥ सामा-
न्यवनितावेश्या ॥ सावित्रं परमिष्ठति ॥ नि-
र्गुणोपिनिवेद्वेष्टो नराणाम्यागुणान्यपि
स्पष्टोऽन्वयः ॥ सामान्यासाधारणा चासो
वनितावेति वेश्या ॥ सावेश्या ॥ परं केवलं
वित्तं इष्ठति ॥ निर्गुणन्वयग्रुजित्रेण जागित्र
नुरक्ताय एशवत्थावित्तेष्टा भावो दृश्यते
कथं चित्रमिष्ठतीति ॥ मैवं काष्मीरही
शदिदतरितास्मैनतस्या अनुरक्तिं न तु
कस्मिंश्चिभवेत् ॥ तैनावेत्तमावेष्टोपा-
यिः सामान्यवनिता तदुक्तं रसमंजर्यी

वित्तमात्रोधिकसकलपुरुषमिलाषासा
मान्यवनितेति॥ निर्गुणोपिगुणहैनेपिग
द्वेषोवैरंन्॥ गुणविद्यंतेऽस्मिन्नेतिगुणो
तस्मिन्नेपिगः स्नेहोन॥ तत्त्वरूपमिति
तत्त्वपमिदंत्रोत्तंकैश्चिद्भूमोवयंपुनः
वल्कल्पानपायुक्त्यातासामप्पनुरागि
ता कौशिततत्त्वरूपेऽदंत्रोत्तं॥ वयंपुद्भूमः
तासामपि अनयंवल्कल्पायुक्त्यात्तुराग्नु
ग्नितेन्द्रियः॥ ४॥ कैश्चित्कर्विभिः॥ सामा
न्येन्द्रेतत्त्वावेश्यायाः स्वरूपंतत्त्वं
पं॥ इदंसामान्यवनितेति पूर्वश्लोकाकाङ्क्ष
द्वूमः व्यक्तं वदामः॥ तासोवेश्यानां॥ अनुरा
गिताऽग्नुरक्तत्वं प्रेमश्चियावत्॥ वल्कल
तीयुक्तिरिथमितिदर्शयति ग्रंगोरेति
श्वेताग्नाभासावस्पाद्यदिताग्नवाङ्ग्ने

ता॥ तद्वापारो अथवाता संस्मरः किं भक्षि
तो वक्ते॥ ता; यदिरागवर्तितः तदास्तु गारा
भास एव स्पात॥ तद्वापारः अथवाता
संस्मरः किं वक्ते न दितः॥ ता वेश्याः रागे
रागे मूर्व वर्तितः तद्वापारः अस्तु ग्राम्या
त् तद्वापारे रीला॥ तद्वापारः तासंव्यापा
रः अस्तु गाराय हवमाव कराक्षपातुता॥ व
वेश्यः॥ स्मरः कामः॥ किमित्याक्षपे॥ व
केः वक्तपद्धिभिः॥ इ॥ तस्मादिति तस्मा
तासामपि क्वापि रागः स्पाल्के तु सर्व
या॥ धनार्थक्वात्रिमैर्मावेर्याम्प्रान्व्यामो
हयांतेता॥ तस्मात्क्वापि तासामपि रा
गः स्पात् किं तु ता; सर्वथा धनार्थक्व
त्रिमैर्मावे; ग्राम्पान् व्यामो हयांति का
पि विषये॥ ग्राम्पान् ग्रामीरान् स्पष्ट

मत्यत् ॥ ग्रामीणे वदर्शयति ॥ लिंगीति
लिंगीष्वधन्लकामस्तु नरं मन्यस्तु घंड
कः सुख प्राप्तिधनो मूर्धः पिता वै न ह
पितः ॥ स्पौदेन्वयः ॥ वधन्लकामस्तु लिं
गी ॥ पृथग्लः लुहः ॥ इत्यर्थः कामः सुरत
संभोगविविधवेदगच्छयस्यमः लिंगी
लिंगामस्पास्तीति ॥ लिंगामावमवशिष्य
ते ॥ ग्रामीणाइत्यर्थः ॥ नरं मन्यस्तु घंडकः
आत्मनं नरं मन्यते तनु नरः सघंडकः ॥
घंडएव घंडकः स्वार्थकः न पुंसक इत्य
र्थः ॥ नरं मन्य इति आत्ममाने तिरवश्च
ति सूत्रे रवश्च ॥ शोत्वा त्रयं न ॥ एव
त्यनव्ययस्ये ति सूत्रे राहूर्वपदम्पनुम
तु प्राद्यो त्रवा क्षालं कारे सुख प्राप्ति
धनो मूर्धः ॥ सुखे न उद्धमां वै न वाप्तं ध

नंयेनम्भूषिः देवंमभद्रास्पति किंप्रय
त्तिनेत्यादिनासेकानेवसंकोचर्हवेष
वाक्यैऽव्योपार्जितकारणोत्साहराहेत
इत्यार्थः किंभूतोयं पितुविनिनेऽव्य
रादर्पितोगर्वितः ४ ग्रामीराणादशिता
इदानींतद्वनयहोपायंदर्शयाते
इत्यादीन्प्रथमंज्ञात्वीसमाकृत्यवत
द्वनं अस्त्वा इव मुचति अरामात्समा
त्तोस्तापयंतेताः ताः इत्यादीन प्रथमं
ज्ञात्वा च पुनः तद्वनं समाकृष्टम् अपू
र्वीश्वतान् मुचोति तस्मात्तापयंतीत्य
न्वयः ताधेश्या ॥ इत्यादीन पूर्वोक्तान्
ग्रामीराणान् ॥ प्रथमं मिलतसमयो ते
षां ग्रामीराणानोधनं समाकृष्टसम्प
८० कर्माकृष्टपनिः शेषं नीत्वेत्पर्यः मु

ब्रंतित्यज्ञोति॥ तान् यमीरा न तस्मात्
हेतौ तपयांति तपं कारयांते॥ अपिनुला
सागणो नास्तीति वक्त्रव्यं॥ यतस्तासंप्ल
स्तद्यापाशो वाकि वके नीक्षितश्चुक्त
त्वात्॥ मतो यमीरा अपतिरित्तेषु सक
लकेलिकला विदग्धेषु तासां रागः
करामलकवद्वयतश्चति॥ तदेवाह के
त्विति॥ किंतु तासां वकला कोलि कुशला
नां मनोरमं॥ विस्मारिता परस्त्रीकं सुरतं
जायते थथा॥ विंतु वकला कोलि कुशला
नीतासां मनोरमं जायते॥ किं भृतं सुरतं
विस्मारिता परस्त्रीकं॥ वकला सुरतस्मी
रवेधास्तेषां कोलिः क्रीडात्वकुशला
नां विवीरा नां॥ विस्मारिता अपरस्त्रीयो
येन तसुरतां॥ यथेति तसुरतां नार्दिश।

ति॥ गाटेति॥ गाटालिंगनपीडितस्तनतां
स्विद्यत्कपोलस्थलं संदृष्टाधरमुक्तसीत्कृ
तमभिभ्रान्तभुन्त्यकरं॥ वाटुप्रायवचोवि
वित्तमारितं घातेन्नरवेश्वां कितं वेश्यानां ध
तिधामपुष्पधनुषः प्राप्नोति धन्योरतम्
धन्यः वेश्यानां रतं प्राप्नोति॥ किं भृतं रतं॥
गाटालिंगनपीडितस्तनतां॥ पुनः॥ स्विद्यत्क
पोलस्थलं॥ पुनः॥ संदृष्टाधरमुक्तसीत्कृ
तं॥ उभा॥ अभिभ्रान्तभु॥ पुनः॥ न्त्यकरं॥ पुनः
वाटुप्रायवचः॥ पुनः॥ विवेत्तमारितं॥ पुन
नरवेश्वां॥ घातेश्वर्यं कितं॥ धन्योरसजः॥ रत
सुरां॥ गाटालिंगनपीडितेसंमर्दिते॥
स्विद्यत्कपोलस्थलं॥ संदृष्टपोरधरयोर्मुक्तं
सीत्कृतं॥ सीत्कारेयस्मिन्नतत्॥ अभिसम
८१

तात्मांतेभुवोयास्मिन्नत्वा नननेतिश
दैन्दत्यंतोकरोयस्मिन्नत्वा चाढुप्राया
शिहाहुषियवल्लभकांततेवदास्पस्मीत्या
शोनिववोसियास्मिन्नत्वा विचित्रंभणि
तंत्रिवृजितंयास्मिन्नत्वा धाते इक्षात
चपेटालकस्पर्शीनभुषिरूपैः अंकितंमु
द्रितं एताहग्विधमुष्माविशेषयुतसुरतं
समान्यवनितानमेवेविमुदिस्मिलिना
वः पुष्पंधनुर्यस्पसपुष्पंधन्वाकाम
स्तस्य॥ धतेऽर्थम्याधामस्पाने अथवा
से भोगादिनावजात्रीतिधृतिः तस्मधाम
सर्वस्वमेता कामस्पत्यत्त्राहृ इष्येति
इष्याकुलस्त्रीषु ननायकस्पाने शंक
कोलिन्लपरंगनासु वेश्यासु चैताहृत
यंप्रासिद्धं सर्वस्वमेतास्तदहोस्मरस्य न

यकस्यकुलस्त्रीषु ईर्ष्यान् ॥ परंगना
सुनिः शंककेलिन्ते ॥ वपुनः एतद्विद्यं
वेश्यासु विसिद्धं तत्र अहो एताः स्मरस्य
सर्वस्वं कुलस्त्रीषु कुलवधूषु ॥ एतद्वि
त्यं ईर्ष्यानि: शंककेलिन्ते ॥ स्यष्टमन्य
तः ॥ अथतासालवापाधिकं दर्शयति
कुप्पदिति कुप्पात्यनाकिनेत्रगृज्वाला
भस्मीकृतः पुरा: संजीवितः पुनः कामो म
न्यवेश्यावलोकिते ॥ अहं मन्ये ॥ वेश्या
वलोकिते: पुनः काम संजीवितः ॥ किं भूतः
कामः ॥ पुरा कुप्पात्यनाकिनेत्रगृज्वाला ॥ भ
स्मीकृतः ॥ सम्यक् जीवितः ॥ संजीवितः ॥ जीव
प्राणाधारणे ॥ पुरा इव कुप्पतयः पिनाकी
शिवस्तस्य नेत्रन् पोष्येऽग्निस्तस्य ज्वाला
मि: भस्मीकृतः ॥ मृत्युंजयः कृतिवासाः पि

नाकीप्रथाधिपश्त्यमरः॥ अपि च आ
नेद्यंतियुक्त्वा ता सेविता धूंतिवान्यथा
द्विविशयाः पक्षत्यैवतस्याद्वृपाविषोप
माः श्रुताः पुक्त्या आनंदयंति अन्यथामे
विता धूंति तस्मात् वेष्याः पक्षत्यैव द्विवि
ज्ञया विषोपमाद्वेत्यन्वयः पुक्त्या वक्षा
तुरीविनोदहास्यलीलानूपया पक्षत्यैव
स्वभावेनैव दुःखेनविज्ञानुयोग्यादुर्बि
ज्ञया निषेनोपमोयंतश्ति विषवस्त्रा
राहं ग्रश्यत्यर्थः॥ इदानीमवस्याभेदनैता
अद्व्याविनिर्दर्शयति स्वाधीनपतिका
चोक्तात्पावासकसाडिका॥ संधितवि
पलघ्वाविखंडिताचमिसारिका॥ प्रापि
तष्वेयसीचोक्तानायिकाः शर्वस्त्रारभिः॥ ता
एवात्रभवत्पद्माववस्यामिः पुनर्यथा

तुम्हे र्वेष्टिभिः नायिकात्रां काः स्वा
धीनपतिकाद्यः पुनः अवताएव अवस्था
नि अष्टो नवीति ४ ॥ र्वेचतेस्तरयः पंडि
ता श्वेतितेतैः अवतायिकाष्टकराणामेधि
तां केषलेताएव योऽप्तापि स्वीय वदो
द्युष्विधापरां ग्रामाद्विधा ॥ एकावेष्ये
ति ॥ ५ ॥ अवस्थाभिवह्यमारणभिः अष्टो
अष्टविधाः प्रत्येकं १२ गणनयाअष्ट
विंशतिपृथिकं शतं भवति ॥ अयोस्य षट्
यिष्यति ॥ स्यष्टमन्यतः ॥ ६ ॥ यथेत्पनुक
मेरातासां स्वरूपं वदर्शि यति ॥ यस्या
श्वेतिगुरुगृह्यः पातिपास्वेन मुचति ॥ वि
चित्रविभ्रमासक्तास्वाधीनपतिकायथा
७ ॥ पतिः यस्या पास्वेन मुचति ॥ सास्वा
८ ॥ धीनपतिका विभृतः पतिः ॥ रतेगुरुराङ्ग

द्यः ॥ किंभूतासा ॥ विचित्रविभूमा ॥ सक्ता ॥
पति वल्लभः ॥ यस्याः तायिकोऽयाः पार्श्वं
निकटं नमुं चतित्पज्जति ॥ स्वाधीनः ॥ पति
र्यस्याः सा ॥ उरुभूतिभ्यः कप् ॥ गतिगुणैः
आकृष्टो वशोकृतः ॥ विचित्रविभूमेषु
वनविहारसलिलक्रीडादुसुमावचय
रूपविनोदेषु आसमंतात् सक्ताग्रनुर
क्ता ॥ ४ ॥ पथे त्युदहरति ॥ लिरवलीति ॥
लिखतिकुचयोः पञ्चकंठेनियोजयति
स्वजंतिलकमत्तिके कुर्वन् गंडादुदस्यति
कुतलान् ॥ ५ तिचटुशतैर्वर्णवारं च पुण्डो
तः स्मृशन् विहरविघ्नरोनास्याः पार्श्वं
विमुंचतिवल्लभः ॥ ६ ॥ वल्लभः ग्रास्याः पा
र्श्वनविमुंचति ॥ किंभूतेवल्लभः विहविध
रः ॥ किंकुर्वन् ॥ ७ तिवक्ष्यमाणवारं च

इश्वरैः परितोवपुः स्पृशन् तात्येव वद्द
न्याह कुचयोः पञ्चलिरवति ॥ पुनः कंठेस्मि
जनियोजयति ॥ पुनः अलिकेललकं कुर्व
नु गंउत् ॥ कुंगलान् उदस्पति ॥ विरहा द्वियो
गद्विधरः वस्तः ॥ वहनां शतानि च दुश्राता
निते ॥ परीतः समंतात् वपुः शरीपत्रं पत्रा
वलीं गले रवति रवयति ॥ सजं मालां गनयो
जयति ॥ अलिकेललाटे ॥ ललाटमालि
कं गोधित्परः गंउत् कपोलात् कुंतला
नु केशान् ॥ चिकुरः कुंतलोवालः कचः के
शः ॥ शिरोसहस्रमरः ॥ उदस्पति उद्दिँ
अस्पति क्षिपति ॥ असुक्षेपणे धानुः
अतोलं छिलामाह ॥ उल्केति ॥ उल्का भवति
सायस्याः संकेतं नोगतः षिष्य ॥ तस्याना
गमेहेतुं चित्यत्याकुलाग्रस्या ॥ सात्त्वका

भवति पस्याः षेयः संकेते प्रतिनश्चागतः
षेद् त्रिपात्रागमनेहेतुं वितयेत्याकुला
पस्यां विभूतात्प्रथमनागमनेहेतुं वित
येतीत्राकुला। आकुलाव्याकुला हता
पवेपश्चरतिरादितज्ञभागद्विहेतुतर्क
ग्रादिभिः स्पष्टमन्यत् पर्येत्पुदाहरण॥
माह॥ किमिति किं रुद्धः षेययाक्याचि
दध्यवासरव्यातयोद्विजितः कियाकारण
ग्रावं विमित्यन्नाधागते वल्लभः॥
इत्यालोच्यम्भगीदशाकरतलेसंस्या
प्यवक्रांबुजं दौर्धीनः श्वसितं चिरं च रु
दितं क्षिप्ताश्च पुष्पस्वजः॥ म्भगीदशा शति
लोच्यपुनः करतलेवक्रांबुजं संस्या
प्यदौर्धीतः श्वसितं रादितं चिरं च॥ पु
ष्पस्वजश्वसिता॥ इतीमहिके॥ क्याचि

तर्षियद्याकिंसुद्दः॥अथवातयासव्याउ
द्वेजितःकिंवा॥किंकारणगोर्वंयत्वल्लु
भोपिग्रद्यनागतश्यत्वयः॥आलूच्य
विचार्य॥क्षितादूरीकृता+तयाश्वंषेषि
तया।उद्वेजितः॥उपालंभनैरुद्वग्नेषापि
तःयद्वा॥किमपिवल्लुतोनागतश्यत्वयो
ज्यां॥किमपित्यनेनसर्व्यपिनेषुषितिति
स्यष्टमन्यत।अथवासकसज्जोषुर्ण
यति॥भवेदिति॥भवेद्वासकसज्जासौस
द्विनंगरतालया॥निश्चित्यागमनंभर्तु
द्वारेभरापरशयया॥असौवासकसज्जा
भवेत्॥विभूता॥भर्तुःअगतांनिश्चित्यः
साद्वितांगरतालया।उनः॥द्वारेभराप
रा॥४॥अद्यमेषियवारश्ति निश्चित्यय
सुरतसामग्रिंसज्जोकरोतिसवासकस

ज्ञा वसकेवारः सज्जितं घोड़ा शुश्रृगा ग
द्वादशाभरणोः अङ्गं रतालय यथ्वकी उडाए
हृष्यासा नवघोड़ा शुश्रृग द्वादशाभर
रानि चरसा भूतसिंधो यथा स्त्राताना
साग्रजाग्र नमणि सस्त्रापटा साविरणी वद्ध
वरणोः सोन्नं सांची चितां गीकु सुमिता। वि
कुरास्त्राविराप महस्ता तां वृलास्पोरु
विंदुस्तवाकेताचिदुकाकड़ला क्षी सुचि
त्राशाधालक्षेऽवा लंदुः स्फुरतितिल
किनी घोड़ा कल्पनीम् ॥ दिव्यं व
शुश्रृगामणीन् पुराटविरचिता कुडल हनुको
चीनिद्वाश्चकीशत्वाका युगवलय धय
कंठभूषा मिकाश्च ॥ रास्तारानुकारा ॥
भुत्तकोटि कंठलाका यारत्नलूक्ष्मास्त
गापादं गुलीय शावीरी तिरावीभूम्बिलो

भातिराधा ॥२॥ विविधमनोरथमन्यथकी
 उसंकल्प सर्वोपरिहासइतीवष्ट्रसम
 ग्रीसंपादनादिनः सहद्वयेयसेक्षराम
 वलोत्त्वरः ॥ तामेवोदाहाति ॥ इच्छुति ॥ ३
 स्वादर्पणमंडेणजवपुर्वधांशनोहीरणी
 दीपार्चिं चक्रिकपिङ्गं चमोहनगृहनस्य
 लुरणी इशाकामंयथास्पातया ॥ कांतहि
 इत्याद्वरेत्रतिलालिताद्वक्त्रारेपिता
 किंकृत्वा ॥ दर्पणमंडलेमनोहारिणीनि
 जवपुर्वधांशमोहनगृहनवद्वच्छ्वा ॥ किंभृतं ग
 हं ॥ दीपार्चिः कपिङ्गं ॥ किंभृतयातया ॥ अ
 द्यनौ सुरां मिरादेवं भविष्यतीति सावं द
 या ॥ त्रस्यं तीया मर्णीत द्वत् द्वयो यस्या
 सतया ॥ इष्ट्रामध्यादिद्वयाकांतस्यदि
 इक्षीतया लक्षिताद्वयेयथा मध्यरा

कुरु ईकुचितापांगसम्भृतेपास्मितान्वि
ता समयोऽन्धितादृष्टिर्लिताकृ
लितेमता। दर्पणास्पद्रादर्शस्यमंडले
अर्थात् कमिनीमनोहर्षुप्रोलंयस्याः
सातांमनोहर्षिणीं निजवपुषोभूषांश्चलं
कृतिं मोहनगृहेसुरतगृहं दीपमामर्वि
भिद्वास्तीनः कपिष्ठांपीतं नौआवयोः
४। अथभिसंधितामाह॥ निरस्तोमन्यु
जाकांतोनमतपियथापुनःदुःस्थितातं
विनासाभिसंभिसंधितोकथितायथा
यथानमन्तपिकांतोमन्युनानिरसःपुने
स्तं विनादुःस्थितासात्रभिसंधिताक
थिते त्यन्वयः। यथानायिकानमन्तपि
पदपातितोपि॥ कांतोवल्लभःमन्युना
कोपेननिरस्तोदूरीकृतः॥ तंकांतं॥ दुःस्थित

भारतिष्ठकापसंतापन्॥ निसंमोहनः श्व
सि तादिदुःखे स्मिष्टतीति अभिसंधिता
ल ३ कहंतारंतपर्यः॥ पतिं तिरस्कृत्य पश्चात्प
रितमा कलहातीरितात्पर्यार्थः॥ ता
मेवोदाहरति॥ पर्याते॥ पत्पादव्रातः॥
प्रियः परुषयावासानेवीरितेयत्सरवा
नक्तां वचोजडतयान्मुखेकोच्छतः॥ पापस्या
स्पष्टलंतदेतद्युनायज्ञं दनेंदुद्युमिषा
लेयां शुसमीरपंकजविषेग्नान्मुहुर्द
स्थिते॥ ध॥ मयायतसंप्रियः पादप्रणातः
परुषतया वाचा निर्वारितः॥ यत्सरवा
वचोजडतया नक्तां॥ पत्॥ एकोमन्मुहुर्द
तः॥ तत्त्वाधक्ता अस्य पापस्पष्टलंत
८७ त्॥ पत्तगावं मुहुः॥ विंदनेंदुद्युतिषालेयं मु

समीरपंदजविशेः दद्यते॥४॥ सपसिद्धः
प्रियः सकलसुरतसंभोगानिपुणः॥ स
प्रियश्चत्यनेनश्चंपरकीयाकलहोतारे
तोतिज्ञातव्यं प्रत्यस्मात् तत्ततस्मात्
सुहुर्वार्हारं चंदनं च इदुद्युतेश्च चं
इज्यात्त्राः प्रालियं च अंशावश्च चं इकि
रणः समीरश्च पंकजानिचाविशानिच
तानितः दद्यते भस्मिकियते॥५॥ अय
विष्वलध्वो प्रदर्शयति॥ वेष्यद्वतीं स्वयं
दत्त्वासंकेतनागतः प्रियः॥ यस्मास्तेनवि
नहुः स्याविष्वलध्वो च सायथा॥ यस्या
प्रियः स्वयं द्वतीं वेष्यसंकेतं दत्त्वा च ना
गतः साविष्वलध्वा॥ च पुनः तेनाविना
दुः स्या॥ तिर्वद्वनिः श्वाससरवो जनोपा
लं भवितारवेदाङ्गपातभूर्धाद्दुः रवे

सिद्धीति दुःस्थिता ॥ संकेतनिकेन तत्त्वे
 प्रयत्नवलोक्य समावृत्तिरूपाविष्ट
 कर्त्त्वे तिस्य उर्थ ॥ स्पष्टमन्यतः पथे ति
 तामेव स्पष्टयति पदिति ॥ यत्संकेतगृहणे
 योगाकथितं संबोध्य इति स्वयं तत्त्वम्
 सुचिरं निषेद्य सुदृशो पञ्चाञ्च मण्डाश
 या ॥ स्थानोपासन स्वचनाय विगलगत्सा
 ं ज्ञनैरभ्रनिभूमावकारमालिकेवलि
 रिवता दीर्घसंदर्शने ॥ ७ ॥ सुदृशाय
 तविये रास्वयं दूतों संबोध्य संकेतगृहं
 कथितोत्तरं सुचिरं पथास्पद भून्यं नि
 षेद्या च पुनः पञ्चात्मणाशायातया
 अस्तुभिः स्थानोपासन स्वचनाय श
 नैः भूमौ अक्षरमालिकाऽवलिरिष

तः किं भूतेः अस्त्रभिः विगलत्संदेंज
नैः किं भूतया दीर्घययास्यात् भूदेय
१॥ निष्ठेव्यसोविला॥ वेदसेचनेधा
तुः॥ भग्नागताश्राप्नायस्याः सातया
मालेवमालेका॥ विगलत्संदेंजास्ति
उद्यंश्चंजनं येः तानिते॥ स्थानस्य
वसते उपासनं सेवात् स्यसंचनाय
ज्ञापनाय॥ स्यष्टुभेन्यत्॥ अथ रवेंडि
तामाह॥ कुताश्चिन्नागतोयस्यात्त्वा
तेवास केष्वियः॥ तदनागमसंतता
ष्टुतितासामताप्यथा॥ १॥ यस्याः षि
यः कुताश्चित् त्वा चितेवास केन आग
तः साख्वंडितासता॥ किं भूता तदना
गमसंतता॥ द्वृक्षेत्रै॥ २॥ कुताश्चित् का
रणात्॥ अनुचिततु आगत एव॥ तस्य

षियमन्नागमेत्रस्फुटालापविंता
संतापनि श्वासदृष्टिभावाश्रपते:
संतन्ना॥ यथेतिनिर्दिष्टयति॥ सोत्कंठमि
ति॥ सोत्कंठं रुदितं सकंपसङ्ख ध्यातं स
वाष्यं दिरं चक्षुर्दिक्षु निवेष्यतं सकर
णं सख्यासमंजस्यितं॥ नागधत्तुचे
तेपिवासकविधौ कोतेसमुद्गृयात
तालिं चिदनुष्ठितं मृगदशानोयवा
चांगतिः॥ १॥ मृगदेशाऽचितेवासक
विधौ अवकोतेन आगधतिसतिकिं
चिततततत् अनुष्ठितं यववाचोनो
गतः॥ किंतत्॥ सोत्कंठयथास्पातयास
दितं पुनः॥ सकंपयथास्पतिथा॥ अ
सङ्खतध्यातं पुनः॥ सवाष्यं चक्षुः चिर
दिक्षु निवेष्यतं पुनः॥ सकरणायथा

स्यात्सरव्यासमंजलिपिं किंभूतया
स्मगदशोसमुद्दिन्या ॥ किंचित्तत्त्वय
द्वनुग्रहक्षयते गतिः प्राप्तिः ॥ सवाष्यन्ते
क्षुरित्यवदीनादृष्टः ॥ यथा संगीतरत्ना
करे ॥ पत्वर्द्धपतेन स्त्रियुपुटेष्टुद्भूता
स्का ॥ सवाष्यामंदसंचारादिनादृष्टि
रसोमनेति ॥ यथा चरसामृतासेधौ
उल्लंध्य समयं यस्याऽवेद्यानन्योपभा
गवात् ॥ भोगलभ्यां वेतः प्रातराग
श्ववें ॥ उत्ताहेसा ॥ व्रतारित्पुष्टुस
राम् ॥ अथाभिसारिकामाठ ॥ येति ॥ य
निर्लङ्घीकृतावाटुमदनेन भद्रनेन च
अभियाति खियं साभिसारिकाभिम
तायथा साभिसारिकाअभिमता
यावियं अभियाति किंभूता ॥ प्रदनेन

चपुनः॥ मेदून॥ वाणीनिर्लज्जीकृता॥ मदे
नसौं एव्यैवन लावरायादिवर्गेण स्व
यमभिसरति वियमभिसरयतीति वा
अभिसरिका॥ तदुक्तं रसामृतसिंधो॥ या
भिसरयते कातं स्वयं चाभिसरत्यपि॥ सा
न्यो स्नीलामसीयानयोग्यवेषभिसरि
कति॥ अभिमना संमतासमयानुरूपं भू
षणं काषजानेपुण्यकपटसाहस्रादिभिः
वियं अभियाति ग्राहति॥ अभिरभागे २
तिसर्वाद्वितीया॥ अभिसरिकेद
हराणाद्वर्णयति॥ नोभीतं ताउतो दशाजल
मुचाणं द्वर्णनाकं सयानोगर्डिगर्डिता
मृषं कृति सुखं तद्वाचिसंचित्यच॥ धा
रयात समुद्वान च मतापि इतदालिङ्ग
नं भाष्ट्यादयिता भिसररा विधोत्त्वा

कर्मणालिङ्गप्रयमपुरुषैकवचनंश्रव्ये: कर्णायोः सुरवं
परंतत्वे तन्यादायेतभिसारांगाविधौ
परंतत्वे रक्ष्य तद्वृनिकांक्षपादवा
तडितोनोभीतं च पुनः तद्वाविभृशांकानि
सुरवंसाचेत्पञ्चलमुच्चा गर्जिः नगरिताः
पुनः तद्वालिंगनंवाचेत्पाधाशपातसः
मुद्गवापीउचनमतेत्पन्वयः तन्याङ्गम्
या परंकेवलं तत्वे त्वरितं त्वरशीघ्र
गतो द्वादश्च तडितोविद्युतः भौता
र्थानं भयहेतुरितिसूच्चेत्पचमी तद्वा
वितस्यवियस्यवाचेत्पितिभूतायां
तिमित्तात्कर्मयोजेसप्तमीवक्तव्या यथा
वर्मणिद्वौपिनंहंतीति जलानिमुचेती
तिजलमुचोमेवास्तोषां गर्जिर्गर्जिनं धा
रापातात् उद्गवोयस्याः सा रोद्रुः रवं
नंमतीनज्ञाता तवाभिसारयित्रीयथा
स्मामृतसिंधौ जनीतेनहोर्यथामम

मनःकंदर्पकंडूमिमांसावैत्याभिसरयं
सरवियथाकृत्योत्त्वपिप्रार्थ्यन्॥ चानुर्येतर
साधसारयत्यासस्त्वेह्मासाद्यत्याव
त्यागाहरोनचेऽहतकः प्राचीमुखं मुच
ति॥७॥ अथवाधितभर्त्कांदर्शयति कुल
श्चिदिति॥ कुलाश्चित्कारणाद्यस्याः पति
देशंतरंगतः॥ इत्यावधिं भृशात्मीसावेषि
त्येष्यसीयथा॥८॥ साप्रेधितेष्यसी॥ य
स्याः पतिः कुलाश्चित्कारणात्॥ अवधिं
दत्त्वादेशंतरंगतः॥ किं भृता॥ भृशात्मी वो
षितः षट्देशंगतः वेष्यानुयस्याः स न घ
तश्चेति सूच्ये एकपिप्रात्मेन संशाया॥ मि
ति सूच्ये एनकप्॥ उत्कावलहीतरिता
विष्वलध्यानां पतिर्देशंतरंगतो न भवती
ति न तत्राति व्याप्तिः भृशं अत्यर्थं॥ विता
स्मृतिगुराकोर्त्तिनाभिलाषोद्देशप्रलापे

२

७०

मादव्याधिजितामरणास्त्राभिर्दशावस्था
भि· आर्तादुर्दिता॥ असंषास्त्रो भवत्येत
स्तयोर्दशदशायथेत्यवैबद्धते॥ तामु
दाहशति उक्षिप्पेति उत्सीप्पालकमालि
कोपिलुलितामायां उगंउस्यलाद्विश्चि
ष्वद्वलयप्रपातभयतः वोधम्यकिंचि
त्करो॥ द्वारस्तंभालिघरागावलतिकावे
नापिपुराया अनामार्गलिकनदत्तद्विष्टि
रवलात्स्कालमालिग्यते केनापिपुराया
त्मना॥ अवलात्स्कालं श्रालिङ्गते किंकृ
त्वा॥ विलुलितीश्चलकमालिकां ऊपां
उगंउस्यलाद्विष्टप्प॥ पुनः किंकृत्वा
किंकृष्वद्वलयप्रपातभयतः करोकिंचि
त्वा॥ वोधम्य॥ किंभूताश्रावला द्वारस्तंभ
त्॥ वोधम्य॥ किंभूताश्रावला द्वारस्तंभ
त्॥ विघरागावलतिकेत्यर्थव्ययः केनापि
वोधितमर्हकेन॥ नविधतेवलंयस्या;

५।

सातल्कालं तत् भूतं आलिङ्गपते॥ लिङ्गे
 श्रुतिं गने॥ अहतः पुरुषा तमनो तिपदं संग
 तं॥ विलुलितो च वलं॥ अलकानां चूर्ण
 कुंतलानां मालै वभालै कापां तिस्तं॥
 स्वार्थेकः॥ पत्पथस्यात्कात्मर्वस्यात् १८
 प्य सुप॑ तिष्ठर्वस्येत्॥ तेललै भ्रमरल
 अलका अर्णवं कुंतलानां॑ इत्यमरः॥ आ
 समंतान् पंडुपों उवर्णयकुंडस्यलं तस्मा
 त्॥ कामो गुधानत्वादेकरवनं॥ उद्दीप्त
 ऋई नोत्वा॥ विश्विष्टपंति विश्वेषं पंति
 तियानि वलयानि कंकराणानि तेषां प्रणि
 तः पतनं तस्य भ्रमतस्त्रासात्॥ पोद्यम्प
 प्रकर्षेरा उद्यम्प उत्थाप्त॥ अन्तर्हस्त
 लाद्वदावैश्वर्गो हिप्रकर्षः॥ १॥ यद्यपि
 मुग्धा स्वधानपाति का॥ मध्या स्वधी

नपतिकाष्टगल्लास्वाधीनपतिकाऽत्या।
द्युवंसर्वासां नायिकानांवेकिद्योदाहर
रमनिसंभवतितथापिरुभन्दैः सामात्य
तावदप्रितिम् ॥ अतोमुग्धादोनांष्ठेयोगः
स्वमत्योन्नेपतदेवम्भूतोर्शयतिम्
ग्धायत्कज्जापाधान्येन ॥ मध्यादल
ज्ञानदनसामान्येन ॥ प्रगल्लायाः प्रका
शप्राधान्येन ॥ धीरप्राधैर्यप्रधान्येन
अधोगथाअधैर्यप्रधान्येन ॥ धीरधो
रायाधैर्यधैर्यप्रधान्येन ॥ उपवायाः स्ते
हाधिकप्राधान्येन ॥ कनिष्ठायाः स्त्रह
त्वन्त्वप्रधान्येनन ॥ परोहायाः संगुति
प्रधान्येन ॥ मुग्धायाऽवकन्यायाः सा
मान्यवानेतायाधनप्राप्तिप्राधान्येन ॥ अ
ष्टुवेधनायिकावर्गनीभित्तिशेषः ॥ शति

नायिकाष्टः ॥ अथासास्याः पूर्वायन्ता
ह ॥ निः श्वासेति ॥ निः श्वाससंतापसर्वी
वचोभित्रित्वा अपातादियुताः सर्वेदाः
॥ वाच्याः पुलध्वागतमर्त्तकाल्काग्भिसंधि
ताः रवं उत्तिथासत्र ॥ अवरवं उत्तिथासह
प्रगल्घण्ठमर्त्तकोल्काभिसंधिताः निः
श्वाससंतापसर्वीवचोभिः सहचिंता
अपातादियुताः वाच्याः पुनः सर्वेदाः ॥
५ त्यन्वयः ॥ अवास्मिन्मुख्यारतिलके ॥ प्र
लध्वागतमर्त्तकोवचोष्ठितमर्त्तकात
ल्काचल्कोठिता ॥ अभिसंधिताचकल
हांतारेताताः ॥ निः श्वासश्वफूलकारेणास
होष्ठासः संतापश्वकामजन्यः सर्वोदी
चांसित्वा ॥ सर्वीडतोपालं भवत्वनानि
थया ॥ स्वहस्तेनांगरास्तदलं मध्यनाराय

रादेतैरेत्यादीनि विंताऽग्निष्ठापात्तिज
नितध्यानं अस्त्रपातोरेदने आदिना
मूर्धनिवेदादि ॥७॥ एभिः युतामिश्रिताः ॥ वा
च्याः कथनीयाः वर्णनीयाऽस्यर्थः ॥ रेदे
नसहवर्तमानाः रेदः श्रमः विविते
विवितमेंडनाहस्त्राभवेत्स्वधीमभर्त्तकी
तयावासकसज्जलपिसाकित्याग्नंतुकप्रिया
विवितात् यानेमेंडनानिभूषणानि
सनपत्रावलीविरचनकपोलावित्रालि
रवनउघनक्षुद्रिघटिकाघ ॥८॥ नालिकादे
वकादीनेतैः आसमंतात्त्रहस्त्रास्वधी
नो भर्त्तायस्याः सा संकेतेआग्नंतुकआ
यास्पन्नप्रियोयस्याः सा आग्नंतुकप्रि
या ॥ अपिशद्यात् मनोरथसखीपरिहा
सहृतीप्रसामयीसंपदानमार्गाला
कनादितृपा ॥ अथस्वकियापरकीदा

व्रिधास्या॑

सामान्यवानेताभिसारिकाः पर्वर्षायन्त्रा
हुकुलज्ञोति कुलजन्योगनाऽवेश्योदभि
सारिकाः यथैवोक्तास्तथैवान्या॒ स्वधि
नपतिकादयः॥ व्रिधाअभिसारिकास्या
त्॥ कुलज्ञा॑॥ अन्यांगनाऽवेश्योदभि अ
न्या॒ स्वाधीनपतिकादयोयथैव उक्तास्त
थैव वेत्यन्ययः॥ व्रिधाव्रिष्टकारा कुलज्ञा
स्वीया अन्यस्यांगनापरकीया॑ पथैव
पूर्वमुक्ताः कथिता॑ तथैवज्ञेया॑ इति शेष
त्वकुलज्ञापरकीययोगभिसारं दर्शय
त्यनुक्रमेण॥ कुलज्ञोति कुलजासंहृता
त्रस्तासवीडुंतदृहं ब्रेत् नायकं परना
रीतुसमंतादनवेक्षिता॑ ४॥ कुलज्ञास
वीडुंयथस्पातदृहं ब्रेत् परनारीतुसमं
तात् अनवेक्षिता॑ सतीतापकं प्रतिवेजत्

५३

किभ्लो मंदता ॥ पुनः वसेत्यन्वयः सर्वी
उंसक्षमां मंदाक्षेही स्वपावी आलज्जेत्य
मरः तस्मरमाणा स्यगृहतदृहं ॥ बजात्
गच्छेत् ॥ बजगतौ समंतात् सर्वतः नन्म
वेद्धिता अनवेद्धिता ॥ नक्षेत्रापि हृष्टे त्य
र्थः संवृता ॥ वजात्राद्यादने ॥ वस्त्रादि
भिराद्यादिता ॥ वस्ता वसोऽद्युगो ॥ एवेप
तत्यपि भीता ॥ वेश्याभिसारं दर्शयति
सर्वी दुक्तामदाधिकात्यकारिताक्षील्प
शंकेता ॥ सप्ताद्या भरणा कामं वेश्या
सरहितायकं ॥ देश्या कामं यथा स्पाति
तायकं उत्तिसरति ॥ स्वगतौ ॥ सर्वी भिर्यु
क्तासहिता ॥ कादं वरो मध्यपानादिज
न्यो भद्रस्या धिकरात् स्फारतोदिशि
विदिशिरवंजनवत्प्रसारेत आक्षिरणी

यथासा अर्शं किता नि भूमि त्वर्यः सरा
द्वानि अभ्रा भरणा नि अलंकरणा निष्पत्ता:
सा ॥ वेश्या भिसारो दाहरां यथा ॥ म
रुशत्के ॥ उरा सीमि हृतस्तारो दारः
कृता जघने डंघने कलकल वर्ती कंचि ॥
पादो रणा न्माणि नूपुरो ॥ वियम भिस
रस्ये वं मुहूर्धे त्वमाहत डिमायोह कि
मधिक त्रासो त्वं षादेशः स मुहीक
स इति ॥ अथ स्वकोषा परकीया सा
मान्यवनिता: कतिधा इति दर्शायति
त्रयोदशो ति ॥ त्रयोदशा विधस्यो याहि ॥
विधात्वपरं गना ॥ एकावेश्या पुनश्च
स्थाववस्था भेदतोऽतताः ॥ ७ ॥ स्वो यो त्र
योदशा विधा ॥ चक्षुनः ॥ परागनादिवि

धा॥वेष्या एका पुनः तास्त्रवत्त्रव
स्थाभेदतः अद्वै॥ स्वामिन्येवानुरक्ता
स्वीया॥ त्रयोदशाब्दकारा॥ अनयाशीत्य
मुग्धामध्याप्तगल्लाचस्वकीया वेवि
धामतेत्पुत्रत्वात्॥ ३॥ मध्यापुनः पग
ल्लाचद्विधापरिभिर्घटे॥ एकाज्येष्टा
कानेष्टास्पादित्पुत्रत्वात्॥ तथास्य
ष्टयति॥ मध्याज्येष्टा॥ मध्याकानेष्टा
पगल्लाज्येष्टा॥ पगल्लाकानेष्टा॥ ४॥ पु
नः मध्याप्तगल्लिमानावस्थायां पृथ्ये
कंत्रिविधे॥ धीरा॥ धीराधीराचेति॥ ५॥
स्पष्टयति॥ मध्याधीरामध्याअधीराम
ध्याधीराधीरा॥ पगल्लाधीरापगल्ली
॥ धीरा॥ पगल्लाधीराधीरति॥ साधीरा
क्षत्रिवक्रोक्त्याद्वियं कोपाकृतागसं

मध्यारोदित्पुपालेनैरधीरापासंपदे
त्वुक्तत्वात् यथेष्वयघमर्थद्वयज्ञाप
कं अव्ययानामनेकार्थत्वात् लक्ष
गांतर्गतधीराधीरायाज्ञापकं अश्रिमो
दाहरणाज्ञापकं च ॥१३॥ अप्वकटपरपुरुषा
नुरागापरागना ॥ द्विविधाद्विष्कारा ॥
अन्यदीयाद्विधाषोक्ताकन्योटाचेतु
क्तत्वात् वेष्या ॥ कावेवला ॥ ताऽवन
यिकाः ॥ अत्रम्भंगारतिलवे ॥ अवस्था
याभेदेवस्थाभेदसामात् ॥ सर्वेषां
तिप्रदिकात्तास्मिल् ॥ अष्टौ स्वाधीनप
तिकौत्काचत्पावासकसडिज्जेत्पाद
यः पूर्वकाः ॥१३॥ मुनञ्चतास्त्रिधासर्वा
उत्तमामध्यमाध्माः ॥५॥ स्यात्तासांशतत्र
५५ यं ॥ वतुरुत्तरा अश्रीतिश्वेत्यन्वयः ॥ उत्त

मात्यमध्यमात्यत्राधमात्यतः ॥ इत्यं
अनयोरोत्या ॥ तासांतायिकानां ॥ शता
नांवयंशतवयं ॥ चतुर्भिः उत्तराचतुरुहत
रा ॥ आशीति ॥ चतुरशीतिरित्यर्थः ॥ ३८४
तत्रोत्तमादृशार्थाति ॥ दोषेति ॥ दोषानुरू
पकोपाया ॥ नुनोत्तमासीदति ॥ रज्यते
चभृशं नायेगुणाहार्योत्तमेतिसा ॥ यादो
षानुरूपाकोपायसात्तमाइति ॥ चपुनः ॥
अनुनोत्तमासीदति ॥ चपुनः नाये
भृशंरज्यते ॥ किंनृता ॥ गुणाहार्या ॥ दोषानु
रूपः कोपायस्याः स्या ॥ नायेषिये ॥ भृशं
अत्यर्थं ॥ रज्यते अनुरूपकाभवति ॥ गुणौरा
हार्या अत्राहरणीयावश्यितुंयोग्यागुणा
हार्या ॥ तमेवाभिनयपूर्वकमुक्तिपत्तु
क्ति ॥ मांलक्षयति ॥ कांतेदिभिति ॥ कांते

किं कुपितासिकः पराजनेष्वारोशको
पोभवेत्कोयं सुभूषणरस्त्वमेव दिते
दासोस्मिकस्तपरः ॥६॥ उत्कृष्टावरातः
षियः स्थितितलादुत्थाप्य सानंदयने
त्रीभः कारीकां कितस्तनतटे तन्वास
मारोपितः ॥७॥ हेकांते कुपितासि दिं
कांताप्राह ॥ हेपारोशवर्जनेकः कोपो
भवेत् ॥ कांतः प्राहः ॥ हेसुभूषणं परः
कांताप्राह ॥ त्वमेव ॥ कांतः प्राण ॥ हेदिति
ते ॥ तेदासोऽस्मिपरः कः ॥ ८॥ तितुत्का
तन्वा ॥ स्थितितलात् उत्थाप्य ॥ षियः
नेत्रीभः कारीकां कितस्तनतटे समा
रोपितः ॥ विभूतः षियः ॥ वरातः ॥ किंभू
तया तन्वा ॥ सानंदय ॥ ९॥ इति पर
स्मरं उत्कृष्टाकथायित्वा त्रीभोनयन

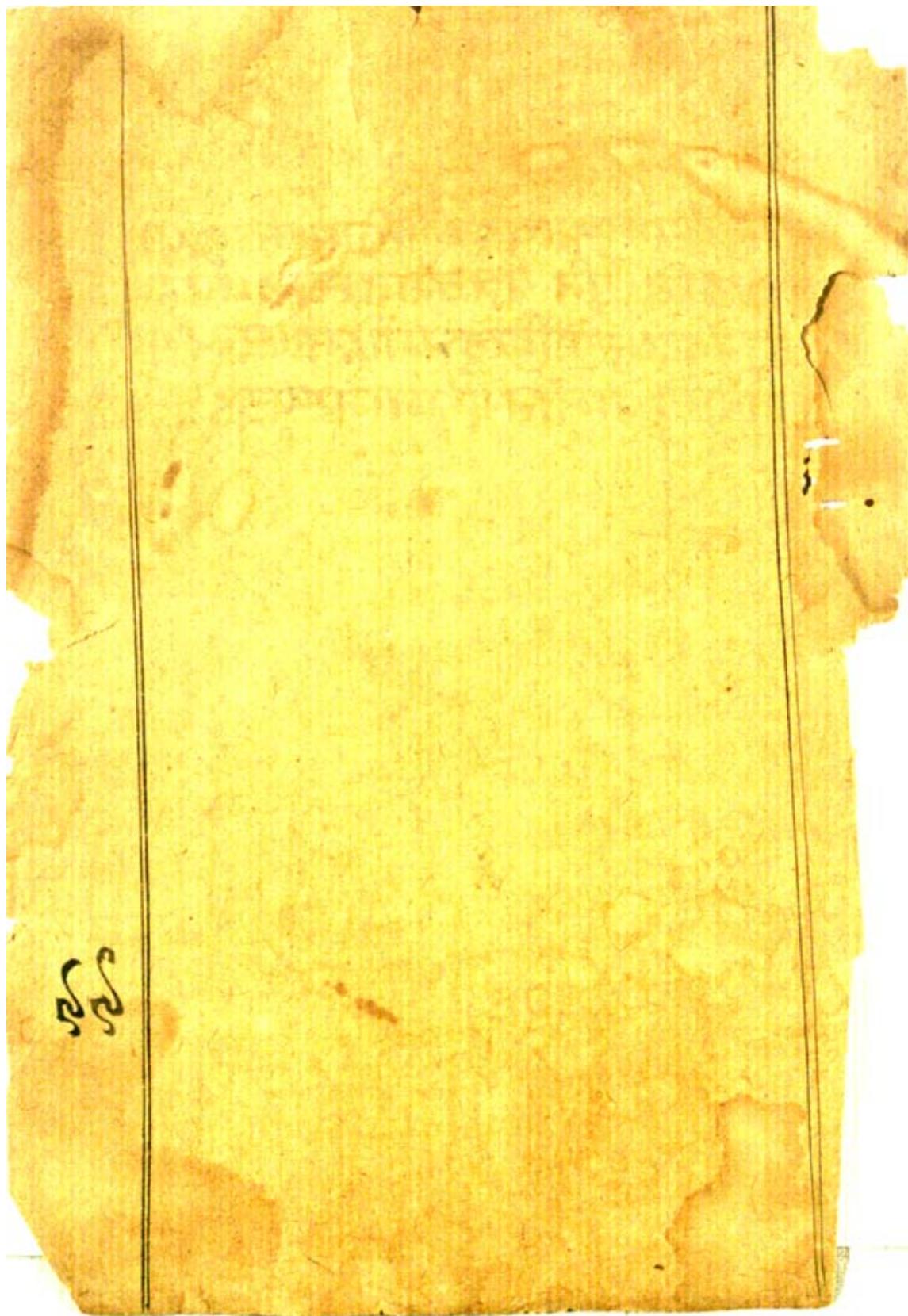
जलंतस्यकारीकाभि ॥ अयोकितांचेहौतं
यत्सनतटंतस्मिन् ॥ समाशोपितः सम्प
क् आशोपितोधतः ॥ हठलिङ्गनहतभि
त्पर्यः ॥ शोषंस्यष्टम् ॥ अथमध्यमां
दर्शयति देष्टति ॥ देष्टेस्वत्प्रपिया
कोपंधत्रेकष्टेनमुच्चति ॥ प्रयातिकार
रात्रांगंमध्यमासामतायथा ॥ यास्व
ल्पेपिदोषेकोपंधत्रे ॥ पुनः कष्टेनको
पंमुचति ॥ पुनः कारणात् ॥ गांध्याति
सामध्यमामतेत्प्रव्ययः ॥ स्यष्टम् ॥ यथे
तिनिर्दर्शनम् ॥ प्रस्फारति ॥ इस्कारसुरै
ताधरापिविलसङ्गस्यलत्तस्वल
द्विर्माभः कारोकापि भंगुरभूमेदभूषा
प्यलम् ॥ पद्मातः प्राप्तेष्टियेष्टकट्यत्यं
तः उसादं षियाकेशान् ॥ पुरमउलीषा

वलितानुन्मोचयंतीशनेः खियाविंये
अंतः उसादं पकटयति ॥ यतः शनेः केशा
नृउम्मोचयती ॥ किं भूतान् केशान् ॥ नूपुर
मंडलीषावलितान् ॥ किं भूतोपिये ॥ पदां
तः उराते ॥ कथं भूता पिषियो ॥ उस्कारसु
स्ताधशाऽपि ॥ पुनः विलसङ्कुस्थलप्र
स्वलङ्घमेभिः करणिकां किताऽपि ॥ पुनः
भंगुरतरभूमेदभूषाऽपीत्पन्वयः ॥ १
खियेविघयसन्तमी ॥ अंतः हृष्यमध्येष
सादं सन्ततां ॥ उसादस्तु उसन्ततेत्य
मरः ॥ केशान् तस्येव उम्मोचयती उम्मुप
यती ॥ नूपुराणां मंडलीपंक्तिस्त्याशवलि
तान् ॥ अत्यङ्गुजाटतविघमारणहोरक
स्त्वष्टाभिः करुरितान् चित्रं किर्ति
रक्तमाषप्रावलेताश्वकर्वुरश्त्वमरः

पादयोरंतर्मध्यंतस्मिन् प्रणतोपादां
तप्रणतश्त्वा विसर्गपाठे॥ पादयोरंतरा
कदेशास्त्रवृप्रणतेप्रस्फारः प्रहृष्टः स्फा
रोनेत्राननकपोल्नास्त्रिकाविकाषास्ते
नसहसुरितावधौयस्याः सा विले
सतीयेऽस्यलेता भ्यां व्रस्तवलंत्योयाः
घर्मेभिः कर्णिकाः प्रस्वेदजलकर्णिकाः
यस्याः सा॥ भंगुरतरः अतिशयेन भं
गुरः कुटिलोयो भूभेदः भूरचनासाव
भूषाञ्चलंकारोयस्याः सा॥ एवं भूतानि
अथाधमां प्रदर्शयति॥ येति याकुप्प
तिविनादेष्वस्त्रिस्त्रियत्पुनर्यंविना॥ नि
हतुकप्रदृश्विश्ववलविहातुसाधमा॥ पा
दोषांविना कुप्पति॥ पुनः अनुनयंवि
नास्त्रिस्त्रियति॥ चपुनः॥ निहतुकप्रदृश्व

तुपुनः चलचित्तासाम्राधमेत्पत्वयः॥ कु
प्पति॥ कुपकोपे॥ दिवादिः स्तिष्यति॥ पू
र्ववत्॥ निर्हेतुकाकाशा मृत्यापवृत्तिः
प्रवर्तनं यस्याः सा॥ चलं चं चलं चित्तं ह
दयं पस्या-सा। तामुदाहरति॥ यवेति॥ य
त्राधः कृतकामकार्मुकक्षयोभ्राम्पद्मुवे
र्विभ्रमः सद्यः प्रोडत्तचंद्रकोत्तमिनो
यस्मिन्कपोलधाविः॥ यत्रस्वेदकरणवि
लुप्तमाहेमाहाशेष्युराजस्यलेकोयं प्रा
निनिमष्टरणमविमुखः प्रत्ययमानय
हः॥ हेमानिनि॥ तदेतिशेषः॥ तवच्छयं वः
प्रत्ययमानयहः॥ किंभूतः मत्पराम
विमुखः॥ यत्रभ्राम्पद्मुवेर्विभ्रमः अ
धः कृतकामकार्मुकक्षयः पुनः यस्मि

न सद्य षोडश त चं इकां तिजा पिनी ॥ कपो
लघृविः ॥ पुनः यत्र उरो जस्य ले ॥ पिहा
रः स्वेद करा विलुप्तमोहिमा ॥ प्रत्यग्ने
न वीनो यो मानय हो मानस्पत्यह

कर्त्तव्यस्त्वर्थः। इदानींष्वकराणार्थमुपसं
इरनुसंभोगस्त्रिंगारात्कर्षपर्वतं कर्वोनु
प्राणिद्धयति॥ अनेनेति॥ अनेनमार्गेण
विशेषरम्पं संभोगस्त्रिंगारमिमांवित
न्वन्॥ भवेत्कविभविरसानुरक्तोविद्युध
गोष्ठीवानिलामनोजः॥ ५ तिथीरुद्रभद्र
विशचितेस्त्रिंगारतिलकेकाव्यरसालंका
रेप्रथमः परिष्ठेदः॥ १॥ कविभवेदितिनेति
योगः- किं कुर्वत्॥ अनेनमार्गेण॥ असंसं
भोगस्त्रिंगारं वितन्वन्॥ किं भूतं संभोग
स्त्रिंगारं॥ विशेषरम्पं॥ कथं भूतः कविः
भावरसानुरक्तः॥ पुनः विद्युधगोष्ठीव
निलामनोजः॥ २॥ अनेनश्वेतकमार्गेण
अन्यथा प्राप्त्वा विद्वेष्यां भवेदुद्देश
दायकमित्युक्तत्वात् वितन्वत् विस्तार
यन्॥ भावरसानुरक्तः॥ रसान् भावयती

तिभावः॥ स्पृष्टिप्रसात्विकव्यभिचारणा
पंचाशत् पूर्वक्लिम्॥ उत्तरं दश्टंगाररहस्य
नभावेनावेनाकाव्यं तभावेनविनाससः
नभावेनावेनान्त्येनभावेनविनाज्ञग
दितिति॥ रसपंत इनिरसाः॥ श्टंगाराद्य
खत्रञ्जनुरक्लः॥ विद्यधानां गोष्ठीमंडल
सैवविनितातस्यामनोजोमनेह्वरः॥ य
द्वाविद्यधगोष्ठीषुवानितासुचमनाजः
कमनीयः॥ अनेनमार्गेरावेद्यधगो
ष्ठीरंजयनवानिता अपिरंजयतीत्प
र्थः॥ १॥ इति श्रीद्वाविडहरिवेशमहा
मजगोपालभद्रकृतायां श्टंगारतिल
कटोकायां रसतर्गिरायां वथमः समा
तः॥ २॥ ३॥ ४॥ श्रीह्रष्मोजयति॥ सुंदरजल
१२ दवपुर्झरमद्वत् रववंशिकारम्पत्ता

C. H. 2692

र्जुनकाकारामता अनेऽनयोनेदः कविभिः
अतिसूक्ष्मलयानशर्पितः एकाएव आकारं आ
कृतिर्ययोः ॥ अवधीरधारणगल्लायात्
दाहराणं प्रयात्तरादवर्णं तव्यम् ॥ पद्मारसा
मृतसिंधौ कृताग्निहौयुरस्तवनितं भू
मंभूलतातितातुपिषुरस्तु अतितटाद्विकृ
ष्यात्यलं नतेन तमता उद्यत्किमपि याहिणा
हीति स बुवत्तरजनिमंगल्लासि परं परं च
न्मुखो ते यथा वारसंजर्यो ॥ तस्योपांत
मुपेयुधिष्ठियतमेव क्रोकृतयीवयाकावुं
आकुलवाचिसाविहसितस्मृत्युलयोल
श्रिया हस्तन्यस्तके रपुनर्मृगदृशाला भू
रसक्षालितयोष्टिष्ठमृश्वमासलस
चाविस्फारितादृष्ट्यश्ति ॥ एतेचधीरदि
घड्डेदाद्विधा ॥ उपेष्टकनिष्ठावेत्येतदा

